

Europaudvalget

FOLKETINGET

OFFENTLIGT REFERAT

AF 36. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 18. juni 2013

Tidspunkt: Kl. 11.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Jens Joel (S), Camilla Hersom (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Sophie Løhde (V) og Merete Riisager (LA).

Desuden deltog: Europaminister Nicolai Wammen (S), justitsminister Morten Bødskov (S), minister for sundhed og forebyggelse Astrid Krag (SF) og økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager (RV).

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3251 (almindelige anliggender) den 25. juni 2013

1. EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2014 til 2020

– Politisk drøftelse

KOM (2011) 0500, KOM (2011) 0403, KOM (2011) 0398, KOM (2011) 0510, KOM (2011) 0511, KOM (2011) 0512, KOM (2011) 0737, KOM (2011) 0738, KOM (2011) 0739, KOM (2011) 0740, KOM (2011) 0742, KOM (2012) 0388

Rådsmøde 3251 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0500 – bilag 1 (den franske regerings erklæring)

KOM (2011) 0500 – bilag 2 (henvendelse fra Europa-Kommissionens repr. i Kbh.)

KOM (2011) 0500 – bilag 5 (henvendelse fra Concord Danmark af 22/3-12)

KOM (2011) 0398 – bilag 2 (Regeringens udtalelse af 30/11-11 vedr. den flerårige finansielle ramme for EU for perioden 2014-2020)

KOM (2011) 0398 – bilag 1 (Finansudvalgets udtalelse af 23/11-11 vedr. den flerårige finansielle ramme for EU 2014–2020)

KOM (2011) 0500 – bilag 8 (henvendelse af 31/10-12 fra Landbrug og Fødevarer)

EU-note (12) – E 17 (status efter aftalen i Det Europæiske Råd)

EU-note (12) – E 18 (aftalen i Det Europæiske Råd)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 75 (side 212, senest behandlet i EUU 2/11-12)

EUU alm. del (12) – bilag 44 (foreløbigt referat af møde i EUU 25/10-12)

EUU alm. del (12) – bilag 18 (side 1576, behandlet i EUU 21/9-12)

Europaministeren: Som jeg tidligere har redegjort for her i udvalget forhandler formandskabet i disse dage med Europa-Parlamentet med henblik på at nå frem til en endelig aftale om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, efter at Europa-Parlamentet i første omgang i februar afviste aftalen fra Det Europæiske Råd i dens nuværende form.

Europa-Parlamentet har rejst en række punkter, som skal drøftes i Rådet i den kommende tid. Det er min forhåbning, at det vil være muligt at nå frem til en aftale inden sommerferien. Formandskabet har bebudet, at man i forbindelse med trilogerne i disse dage vil forsøge at nå frem til en endelig pakke, som Europa-Parlamentet vil kunne gå med til. Det er herefter planen, at denne samlede pakke skal godkendes på mødet i Det Generelle Råd. Det er dog langt fra sikkert, at det vil lykkes, da der fortsat er en række udeståender i forhandlingerne. Den primære forhindring synes at være spørgsmålet om fleksibilitet i betalingsbevillinger mellem årene. Her er der fortsat et væsentligt stykke vej mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Det er min klare forventning, at det endelige resultat vil ligge tæt på det, man blev enig om i Det Europæiske Råd. Det gælder i særdeleshed for indtægtssiden af budgettet.

2. Vestbalkan/udvidelse

– *Rådskonklusioner/evt. rådsbeslutning*

JOIN (2013) 0007, JOIN (2013) 0008, KOM (2013) 0205, KOM (2011) 0668, SEK (2011) 1203

Rådsmøde 3251 – bilag 1 (samlenotat side 8)

EUU alm. del (11) – bilag 121 (henvendelse fra det makedonske europaudvalg)

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 28

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 360 (side 1053, senest behandlet i EUU 19/4-13)

EUU alm. del (12) – bilag 140 (side 548, behandlet i EUU 7/12-12)

EUU alm. del (11) – bilag 438 (side 797, behandlet i EUU 24/2-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 406, forhandlingsoplæg forelagt 30/11-11)

Europaministeren: Jeg forstår, at dette også er et emne, der optager udvalget, og at I planlægger et besøg til regionen i efteråret. Det synes jeg lyder som en rigtig god idé, og vi vil fra Udenrigsministeriets side naturligvis gøre, hvad vi kan for at bistå hermed.

Jeg forventer, at Rådet vil drøfte Kommissionens såkaldte forårspakke om Serbien, Kosovo og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien. Interessen samler sig på forhånd særlig om Serbien og Kosovo. Kommissionen har i forårspakken anbefalet, at Rådet træffer beslutning om at påbegynde optagelsesforhandlinger med Serbien og om at indlede forhandlinger med Kosovo om en stabiliserings- og associeringsaftale (SA-aftale).

Efter den historiske aftale mellem de to lande den 19. april 2013 om en normalisering af det bilaterale forhold er der politisk momentum bag en beslutning for begge lande i juni. Jeg regner dog med, at det først på selve rådsmødet vil stå klart, om det lykkes at nå til en beslutning i denne omgang. Det er også muligt, at beslutningen vil gå videre til Det Europæiske Råd.

De to lande har sat gang i gennemførelsen af aftalen, som planlægges tilendebragt ved udgangen af året. Begge regeringer synes dedikerede til opgaven, hvilket jeg også selv kunne konstatere under mit besøg i de to hovedstæder i starten af maj. Samtidig står det også klart, at begge regeringer kæmper med at overbevise dele af deres befolkninger om aftalens værdi, og det kan selvfølgelig vanskeliggøre gennemførelsen.

I forhold til Serbien har enkelte medlemslande en præference for, at man afventer aftalens gennemførelse, inden man tildeler en dato for indledning af optagelsesforhandlinger. Fra dansk side finder vi i lighed med Kommissionen, at Serbien lever op til de af Rådet opstillede betingelser om en synlig forbedring af forholdet til Kosovo og derfor bør tildeles

en dato nu. Det er vigtigt, at kandidatlandene oplever, at EU er klar til at levere, når de opstillede krav er opfyldt. Serbiens forpligtelser i forhold til at gennemføre aftalen og normaliseringsprocessen vil fortsat være et væsentligt element i optagelsesforhandlingerne.

Hvad Kosovo angår, har Kommissionen vurderet, at landet har opfyldt de opstillede tekniske kriterier for indledning af forhandlinger om stabiliserings- og associeringsaftalen. Hidtil har det forhold, at fem EU-lande ikke anerkender Kosovo, gjort det usikkert, om der overhovedet kunne opnås enighed om at arbejde på en aftale med Kosovo. Der synes imidlertid nu at være fundet en model, som tager hensyn til ikkeanerkendende landes særlige situation. Der arbejdes på en ren EU-aftale frem for en sædvanlig såkaldt blandet aftale, der både indeholder elementer af EU- og medlemsstatskompetence. Det betyder i sagens natur, at aftalen vil blive smallere, end hvad der har været praksis i forhold til andre SA-aftaler. Det er dog regeringens vurdering, at en aftale vil være af stor symbolsk og indholdsmæssig betydning for Kosovo. Regeringen agter derfor at støtte, at der indledes forhandlinger med Kosovo om en SA-aftale og at der arbejdes for, at aftalen bliver så bred som mulig under de givne omstændigheder.

Endelig ventes Rådet at vurdere de fremskridt, som Makedonien har gjort, både hvad reformer angår, og i forhold til godt naboskab og fremme af en løsning af navnesagen.

Som jeg orienterede udvalget om i april, vurderer Kommissionen, at gennemførelsen af reformer trods de nylige indenrigspolitiske spændinger er fortsat, at forholdet til naboerne generelt er godt, og at der er taget skridt i det bilaterale forhold til Bulgarien og Grækenland, herunder fornyede forhandlinger om navnesagen. Kommissionen understreger samtidig vigtigheden af, at aftalen af den 1. marts 2013, der løste den indenrigspolitiske krise, snarest gennemføres. Rapporten indeholder ikke en specifik anbefaling af at indlede optagelsesforhandlinger, men udvidelseskommisæreren har understreget, at Kommissionen fortsat står ved sin tidligere anbefaling heraf.

Det er på nuværende tidspunkt ikke min forventning, at det vil lykkes Rådet at nå til enighed om at indlede optagelsesforhandlinger i denne omgang. Det er i den forbindelse klart, at den indenrigspolitiske uro tidligere på året ikke har hjulpet. Regeringen agter fortsat at støtte op om, at forhandlinger påbegyndes, så snart der kan opnås enighed i Rådet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Vestbalkan også vil være på dagsordenen for mødet i Udenrigsrådet på mandag, sandsynligvis med hovedfokus på Serbien og Kosovo. Der vil være en tæt sammenhæng med drøftelserne i Det Generelle Råd, hvilket afspejler den tætte sammenhæng mellem udvidelsessporet og den politiske udvikling i regionen.

Nikolaj Villumsen var interesseret i at høre ministerens vurdering af situationen for romaerne i Serbien, idet han var informeret om, at der havde fundet tvangsfjernelser af mange familier sted i landet.

Europaministeren havde ingen specifikke oplysninger om romaerne i Serbien, men understregede, at der var lagt op til at påbegynde forhandlinger med Serbien, og at mindretalsrettigheder er en naturlig del af forhandlingerne om medlemskab.

3. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3251 – bilag 1 (sammenfatning side 12)

EUU alm. del (12) – bilag 378 (udkast til kommenteret dagsorden) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 27-28/6-13 – bilag 1)

Det Europæiske Råd 27-28/6-13 – bilag 3 (brev fra formanden for Det Europæiske Råd vedr. ungdomsarbejdsløshed)

EUU alm. del (12) – bilag 424 (retningslinjer for konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 27-28/6-13 – bilag 4)

EUU alm. del (12) – bilag 429 (brev fra formanden for Det Europæiske Råd vedr. gennemførelsen af job- og vækstpagten) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 27-28/6-13 – bilag 5)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 410 (side 1184, senest behandlet i EEU 17/5-13)

Europaministeren: Drøftelserne på mødet i Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013 ventes primært at omhandle en række økonomiske emner, dog forventes det, at andre emner også kan dukke op.

Mødets hovedemne ventes at være gennemførelsen af vækst- og beskæftigelsespagten. Det Europæiske Råd ventes at gøre 1-årsstatus over implementeringen af pagten med særlig fokus på at skabe job, især til unge, og på at fremskynde hurtigtvirkende væksttiltag ved bl.a. at tilbyde muligheder for finansiering til små og mellemstore virksomheder. Vækst- og beskæftigelsespagten blev som bekendt vedtaget af DER sidste sommer under det danske EU-formandskab, og gennemførelsen af pagtens mange tiltag er fortsat undervejs. Fra dansk side lægger vi fortsat vægt på en fuld gennemførelse, som vil kunne hjælpe med at sætte gang i hjulene i den europæiske økonomi og skaffe job til de alt for mange arbejdsløse i Europa.

Det Europæiske Råd ventes også at drøfte dette års europæiske semester, som er i sin afsluttende fase frem mod godkendelse af de landespecifikke anbefalinger. Fra dansk side støtter vi en rettidig gennemførelse af det europæiske semester, og de landespecifikke anbefalinger spiller en vigtig rolle i forhold til at fastholde landene på reformkursen. Af andre økonomiske emner på mødet kan nævnes smart regulering, industripolitik, tidsplan for det videre arbejde med ØMU'en, banksamarbejde og Letlands indførelse af euroen som valuta.

Det er forventningen, at stats- og regeringscheferne vil gøre status over arbejdet med at styrke ØMU'en. På topmødet i december 2012 besluttede man, at formanden for Det Europæiske Råd i tæt samarbejde med formanden for Kommissionen på DER-mødet i juni skulle forelægge mulige foranstaltninger og en tidsbunden køreplan. Der blev formuleret følgende temaer: forhåndskoordineret og samordnet af større reformer; kontraktuelle aftaler om reformer af konkurrenceevne og vækst; en solidaritetsmekanisme til understøt-

telse af disse aftaler for konkurrenceevne og vækst samt ØMU'ens sociale dimension. Det er forventningen, at DER vedtager konklusioner herom, idet konklusionerne alene ventes at fastlægge en proces for det videre arbejde. Rådet ventes også at gøre status over fremskridtene mht. implementering af de elementer, som blev aftalt i december 2012 om et styrket banksamarbejde.

Så vidt de mere økonomiske emner. På økofinrådsmødet fredag i denne uge, som økonomi- og indenrigsministeren vil forelægge senere i dag, vil man også drøfte det europæiske semester og de landespecifikke anbefalinger.

DER ventes også at behandle andre emner: forhold til de strategiske partnere, den tjekkiske protokol vedrørende charteret for grundlæggende rettigheder og eventuelt udvidelsen. For så vidt angår de to sidste punkter – udvidelsen og den tjekkiske protokol – henvises til særskilte dagsordenspunkter. I forhold til de strategiske partnere er det forventningen, at Det Europæiske Råd vil blive orienteret om udviklingen og muligvis gøre status.

Endelig vil jeg som opfølgning på min forelæggelse i sidste måned om fordelingen af pladser i Europa-Parlamentet i valgperioden 2014-2019 nævne, at der nu er enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet om forslaget, der formelt ventes endeligt godkendt på DER.

Jakob Ellemann-Jensen havde forstået på ministeren, at mødet i Det Europæiske Råd også kom til at omhandle reformkontrakter. Er det forventningen, at det område også bliver åbent for ikkeeurolande?

Nikolaj Villumsen mente, at styrkelsen af ØMU'en og partnerskaber lægger op til en yderligere binding af medlemslandenes muligheder for at føre en selvvalgt økonomisk politik. Kunne ministeren oplyse om, hvorvidt Danmark vil tilslutte sig den linje? Og ifald Danmark binder sig yderligere til EU's økonomiske styring, vil en sådan aftale komme til folkeafstemning?

Europaministeren informerede Jakob Ellemann-Jensen om, at der endnu ikke forelå et forslag om reformkontrakter, men at rådskonklusionerne lægger op til en transparent proces for ikkeeurolande. Det var derfor ministerens forventning, at det bliver muligt for ikkeeurolande at deltage.

Over for Nikolaj Villumsen gav Europaministeren udtryk for, at det generelt er i dansk interesse at deltage de steder, hvor der er mulighed for at øve indflydelse på den økonomiske politik. Dansk deltagelse skal selvfølgelig ske i respekt for grundloven og for de danske forbehold, og ifald Danmark skal indgå i et yderligere økonomisk samarbejde, vil man i henhold til sædvanlig praksis tage stilling til, om der er tale om suverænitetsafgivelse.

FO 4. Tilknytning af protokol om anvendelsen af Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder i Den Tjekkiske Republik

– Vedtagelse

Rådsmøde 3251 – bilag 1 (sammenotat side 15)

Europaministeren: Der er tale om en sag af ganske beskeden rækkevidde, men sagen forelægges til forhandlingsoplæg, da Europaudvalget i efteråret 2010 tilkendegav, at det ønsker, at alle påtænkte ændringer af traktaten forelægges til forhandlingsoplæg uanset den indholdsmæssige rækkevidde.

Baggrunden for sagen er, at Tjekkiet tilbage i 2009 betingede landets ratificering af Lissabontraktaten af, at Tjekkiet fik samme stilling i charteret for grundlæggende rettigheder som Storbritannien og Polen, det vil sige, at de fik tilknyttet en protokol, hvori det præciseres, at charteret ikke giver EU-Domstolen kompetence til at skabe nye rettigheder.

På den baggrund besluttede Det Europæiske Råd i oktober 2009 at vedtage en politisk erklæring om, at der på et senere tidspunkt skulle tilføjes en tjekkisk protokol til EU-traktaterne. Den tjekkiske protokol anfører, at den protokol, som blev tilknyttet Storbritannien og Polen i 2007, også skal finde anvendelse i Tjekkiet. Det er i overensstemmelse med dette tilsagn fra 2009, at Det Europæiske Råd den 27.-28. juni ventes at træffe en beslutning om mandatet til en regeringskonference til behandling af forslaget om en tilføjelse af protokollen til traktaterne.

Regeringen finder, at Danmark og alle andre medlemslande naturligvis bør stå ved det tilsagn, man gav den tjekkiske regering i oktober 2009, og som indgik i grundlaget for den tjekkiske ratificering af Lissabontraktaten. Det er den samme tilgang, som blev benyttet i forbindelse med indfrielsen af de løfter, der blev givet til Irland i forbindelse med den irske befolknings bekymringer om Lissabontraktaten.

FO Regeringens forhandlingsoplæg er derfor, at man kan tilslutte sig, at der indkaldes til en regeringskonference med henblik på at behandle de påtænkte traktatændringer uden forudgående indkaldelse af et konvent, og at regeringskonferencen vedtager det tjekkiske forslag om tilknytning af en protokol vedrørende charteret for grundlæggende rettigheder til EU-traktaterne. Tilknytningen af protokollen vil selvsagt også skulle ratificeres i Danmark i henhold til de relevante procedurer.

Merete Riisager meddelte, at Liberal Alliance støttede mandatet, idet man naturligvis må respektere, at Tjekkiet har indgået den aftale. Hun ville dog gerne have uddybet, hvad der var sket siden 2009. Hvilken dissonans i rettigheder er der opstået mellem den aftale, som Storbritannien og Polen har, og den, som resten af EU-landene har? Hvad har EU-Domstolen foretaget sig, som kan skabe uoverensstemmelser?

Jakob Ellemann-Jensen slog fast, at Venstre støttede mandatet. Det ville være uklædeligt for netop Danmark at stille sig hindrende i vejen for andre landes særaftaler i EU-samarbejdet.

Nikolaj Villumsen informerede om, at Enhedslisten også kunne bakke op om mandatet – man kan undre sig over den tjekkiske holdning, men Tjekkiet skal være i sin gode ret til en særaftale.

Europaministeren takkede for opbakningen og var enig i, at der kan være forskellige holdninger til indholdet i den tjekkiske særordning, men at aftalen jo uden tvivl skal respekteres. Til Merete Riisager sagde han, at der ham bekendt ikke var truffet afgørelser fra EU-domstolens side, der kunne skabe uligevægt, men at han gerne ville have mulighed for at tjekke det og sende et uddybende notat til hende.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier ytrede sig imod det.

5. Initiativet vedrørende grundlæggende værdier, demokrati og retsstatsprincipper i EU

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3251 – bilag 1 (samlenotat side 18)

EUU alm. del (12) – bilag 262 (fællesbrev til

Kommissionsformanden vedr. monitorering af grundlæggende værdier i EU)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 360 (side 1055, senest behandlet i

EUU 19/4-13)

Europaministeren: Tyskland har med støtte fra bl.a. dansk side anmodet om, at Rådet får lejlighed til at drøfte initiativet vedrørende grundlæggende værdier, demokrati og retsstatsprincipper. Initiativet stammer som bekendt fra det fælles brev, som Tyskland, Nederlandene, Finland og Danmark fremsendte til kommissionsformanden den 6. marts 2013. Brevet blev præsenteret på rådsmødet for almindelige anliggender den 22. april.

Vi har i brevet bevidst ikke formuleret grydeklare forslag, men skitseret muligheder, der spænder fra tidlig politisk dialog med lande, der er på vej ud i uføre, til i sidste ende suspension af EU-midler. Ideerne skal først og fremmest tjene som startskud til en politisk drøftelse af, hvordan EU konstruktivt og på et tidligere stadie kan håndtere situationer, inden de eskalerer.

Fra dansk side lægger vi særlig vægt på, at en effektiv mekanisme skal findes inden for traktaten, og at den er ikkediskriminerende. Der lægges med forslaget ikke op til traktatændringer.

På rådsmødet den 22. april blev det konstateret, at et flertal af medlemslandene støttede, at der blev arbejdet videre med initiativet, mens et mindretal af forskellige grunde forholdt sig skeptisk. Kun få delegationer erklærede sig decideret imod initiativet med bl.a. argumenter om, at man skulle undgå at duplikere Europarådets arbejde.

Mange af de positive delegationer knyttede samtidig en række betingelser til deres mulige støtte. De betonedes således behovet for at sikre, at en ny mekanisme er både upartisk og objektiv, og at den ikke duplikerer eksisterende strukturer og institutioner. Det blev samtidig understreget, at initiativet ikke skulle tage sigte på at indføre nye sanktioner, ligesom der gennemgående blev udtrykt behov for at sikre et solidt grundlag for det videre arbejde inden for rammerne af det nuværende traktatgrundlag.

Jeg håber, at vi kan sikre en substantiel drøftelse af mulighederne og den videre vej frem. Jeg skal ikke lægge skjul på, at der er forskellige vurderinger i institutionerne af, hvor hurtigt man bør gå frem, men fra dansk side mener vi, at det er vigtigt at fastholde fokus og løbende presse på for at sikre fremdrift. Det er også baggrunden for, at Tyskland med støtte fra Danmark har anmodet om, at sagen kommer på dette rådsmødes dagsorden.

Jakob Ellemann-Jensen udbad sig en skitsering af, hvordan man forestiller sig, at en eskalationstrappe kan se ud, hvis værdier og retsstatsprincipper ikke overholdes.

Nikolaj Villumsen erklærede sig tilhænger af, at EU kritiserer krænkelsen af grundlæggende rettigheder i alle internationale fora. Kunne ministeren sige, hvordan han så udviklingen i Ungarn, navnlig set i lyset af den seneste afrapportering fra Venedigkommissionen, der var kommet med en lang række kritikpunkter af situationen i landet.

Europaministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at firelandegruppen arbejder på at få udarbejdet en række spørgsmål, der skal tjene som grundlag for en drøftelse og en afklaring af medlemsstaternes holdninger på rådsmødet den 25. juni. I en lang række medlemslande er der også opbakning til at presse på for, at Kommissionen hurtigst muligt fremlægger et optionspapir for Rådet, der sætter fokus på de muligheder, der konkret kan være inden for traktatens rammer.

Ministeren understregede, at der ikke var tale om kritik af Kommissionens arbejde, men at det bundede i et ønske om at give Kommissionen en bredere vifte af værktøjer i fremtiden. Han refererede til Tysklands udenrigsminister, Guido Westerwelle, der skulle have sagt, at Kommissionen kun har valget mellem at bruge en tandstik eller en atombombe, og at det ville være hensigtsmæssigt med nogle værktøjer mellem de to yderpunkter. Det synspunkt deler den danske regering, og på den baggrund er der skitseret nogle muligheder i brevet til kommissionsformanden. Der er dog et ønske fra flere lande om, at Kommissionen skal komme med et forslag, og det respekteres naturligvis.

Nikolaj Villumsen pointerede, at han ikke havde fået svar på sit spørgsmål om Ungarn.

Europaministeren bekræftede over for Nikolaj Villumsen, at der var kommet en rapport i Rådets regi, og tilføjede, at man afventede en rapport fra Kommissionen om den ungarske problematik i forhold til respekt for grundlæggende rettigheder. Ministeren underrettede udvalget om, at den ungarske udenrigsminister den 17. juni havde sendt et brev til EU-kolleger - herunder også den danske udenrigsminister - der bekræfter, at den ungarske regering fortsat ønsker at indgå i en konstruktiv dialog med både Europarådet, Venedigkommissionen og EU, så der kan findes gensidige acceptable løsninger på de bekymringer, der er opstået i forbindelse med den såkaldte fjerde forfatningsændring. Fra dansk side støttes der op om en fortsat tæt dialog med henblik på at sikre, at Ungarn lever op til sine forpligtelser.

6. Kommissionens forslag til revision af EU's Personalevedtægt

KOM (2011) 0890

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3251 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 75 (side 227, forhandlingsoplæg forelagt 2/11-12)

Europaministeren: Det næste punkt jeg vil forelægge er revisionen af EU's personalevedtægt, som formandskabet muligvis vælger at bringe op under eventuelt.

Finansministeren præsenterede i november måned 2012 et forhandlingsoplæg i sagen. Der har været tale om meget vanskelige forhandlinger, som grundet deres budgetvirkning har været kædet tæt sammen med forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme. Det blev bl.a. besluttet på Det Europæiske Råd i februar, at der skal ske en reduktion af personalet i EU's institutioner på 5 pct. over de kommende år, og at lønningerne fastfryses i 2 år.

Herudover er Rådet nået til enighed om et delvist forhandlingsmandat på de mest centrale områder. På den baggrund har det irske formandskab indledt trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet.

Det står dog klart, at parterne er langt fra hinanden, og at der er ganske væsentlige udeståender mellem Rådet og Parlamentet, og det er derfor ikke min forventning, at forhandlingerne bliver afsluttet før sommerpausen.

FO 7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde

– *Fortsat drøftelse*

KOM (2012) 0499

EUU alm. del (12) – bilag 397 (udtalelse fra Rådets juridiske tjeneste vedr. statut og finansiering for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde) (fortroligt) (papiromdelt på KOM (2012) 0499 – bilag 3)

KOM (2012) 0499 – bilag 2 (opfølgning på Europaudvalgets godkendelse af forhandlingsoplæg vedr. statut og finansiering for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde)

KOM (2012) 0499 – svar på spørgsmål 2

KOM (2012) 0499 – svar på spørgsmål 1

EU-note (11) – E 40 (notat af 19/9-12 om ny rolle for europæiske politiske partier)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 410 (side 1188 FO, forhandlingsoplæg forelagt 17/5-13)

Europaministeren: Jeg vil også give et par ord med på vejen til punkt 7, som jo er en fortsat drøftelse af det punkt, som i sin tid var forhandlingsoplæg. Det drejer sig om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde. Sagen er ikke på dagsordenen for mødet i Det Generelle Råd, men jeg mener, det er hensigtsmæssigt, at vi behandler sagen her i dag, og det har også været et ønske fra udvalgets side.

Siden vores sidste drøftelse her i udvalget har jeg drøftet sagen med kommissær Maroš Šefčovič, ligesom vi har haft tæt kontakt til formandskabet, og der er sket en række afklaringer i Rådets arbejdsgruppe. Der er selvsagt stadig en række uklarheder, da forslaget alligevel ikke ser ud til at blive færdigforhandlet før sommerferien, men billedet står nu tydeligere end sidst.

Som bekendt sendte jeg den 24. maj et uddybende notat, hvori der gives svar på en række af de spørgsmål, som blev rejst her i udvalget. Jeg har også besvaret et udvalgs spørgsmål stillet af formanden. Jeg håber, at det har bidraget til at kaste yderligere lys over sagen. I forlængelse heraf vil jeg kort redegøre for en række af de centrale spørgsmål, som helt naturligt har optaget udvalget i forbindelse med forslaget.

For det første: Hvilke ændringer sker der i forhold til kravet om overholdelse af EU's værdier? Princippet om, at europæiske politiske partier og fonde skal leve op til EU's grundlæggende værdier, er ikke nyt. Det er allerede et krav i henhold til den eksisterende forordning fra 2003 og er alene tilpasset de eksisterende formuleringer i Lissabontraktaten. Det nye i Kommissionens forslag var en udvidelse af kravet til også at gælde medlemmerne af de europæiske politiske partier – det være sig individuelle medlemmer eller

nationale politiske partier, som er medlemmer af de europæiske politiske partier. Det var noget, som gav anledning til bekymring her i udvalget i maj, og det er blevet drøftet indgående i Rådet, hvor Danmark har taget klart afstand fra en sådan udvidelse. Jeg kan i dag oplyse udvalget om, at der tegner sig et klart flertal imod denne tilføjelse til forordningen. Formandskabet har på det grundlag og efter uformelle drøftelser med Europa-Parlamentet og Kommissionen oplyst, at man ikke venter, at denne nyskabelse bliver en del af den endelige aftale. Der er med andre ord ikke udsigt til, at kravet om overholdelse af EU's værdier kommer til at omfatte de europæiske politiske partiers medlemmer.

For det andet: Hvilke værdier skal de europæiske politiske partier og fonde overholde? Det er, som det også var med den eksisterende forordning, EU's grundlæggende værdier, som nu er defineret i Lissabontraktatens artikel 2. Det er med andre ord de værdier, som hele vores traktatfællesskab bygger på, og det er altså ikke nogle tilfældige værdier, der afhænger af et skiftende flertal i Europa-Parlamentet.

For det tredje: Hvad kan de europæiske politiske partier modtage bøder for? Det var et af de spørgsmål, som der ikke var fuld klarhed over, da vi drøftede sagen i maj. Jeg kan præcisere, at der kan uddeles bøder for brud på de helt almindelige regler for partifinansiering. Det drejer sig om, at man f.eks. kan få tildelt bøder, hvis man opgiver forkerte oplysninger, snyder med sine regnskaber eller modtager ulovlige bidrag. Det synes jeg er helt rimeligt. Jeg kan således nu klart bekræfte, at det ikke kan komme på tale at uddele bøder i forbindelse med respekten for de europæiske værdier.

For det fjerde: Må europæiske politiske partier og fonde finansiere nationale, regionale eller lokale valgkampe, herunder valgkampe om EU-spørgsmål? I Kommissionens forslag er der lagt op til, at det ikke vil være tilladt. Det er dog helt korrekt, at Europa-Parlamentet i ændringsforslag 10, som også Nikolaj Villumsen tidligere har peget på, har foreslået, at europæiske politiske partier og fonde skal have mulighed for at finansiere og deltage i førnævnte valgkampe.

Europa-Parlamentet har ofte mange forslag i forbindelse med behandlingen af en sådan sag, og de kan gå i mange forskellige retninger. Normalt kommenterer jeg ikke de enkelte ændringsforslag, men for så vidt angår dette forslag, synes jeg det er vigtigt, at vi får slået fast, at regeringen ikke vil støtte dette ændringsforslag og dermed ændre forslaget i denne retning. Det er i øvrigt en linje, som der er meget bred støtte til i Rådet. Heller ikke på det punkt ser jeg derfor, at det er noget, der vil blive gennemført.

Danmark ligger heldigvis på linje med det store flertal af medlemsstaterne på en bred vifte af spørgsmål i denne sag, og jeg regner bestemt med, at det endelige resultat vil ligge inden for de rammer, som vi er enige om her.

Så lad mig sammenfatte de centrale spørgsmål, der er blevet rejst fra udvalget side og svarene på dem, så der ikke er nogen tvivl tilbage.

Er kravet om, at de europæiske politiske partier skal respektere de europæiske værdier nyt? Nej, det krav er der allerede. Det bliver blot ajourført med Lissabontraktatens definition af værdierne.

Kan nationale politiske partier pålægges bøder? Nej, det kan de ikke.

Vil kravet om overholdelse af EU's værdier blive udvidet til også at omfatte nationale politiske partiers handlinger og udtalelser fra deres medlemmer? Nej, det var ganske vist med i Kommissionens forslag, men et flertal af medlemslandene, herunder Danmark, er imod, så det bliver ikke en del af den endelige aftale.

Til slut vil jeg sige, at der stadig er et væsentligt stykke vej i forhandlingerne, og jeg vil naturligvis vende tilbage til udvalget, hvis jeg skønner, at der bliver behov for det.

Formanden nævnte for en god ordens skyld, at udvalget i forlængelse af ministerens tidlige forhandlingsoplæg havde udtrykt behov for, at ministeren kom tilbage til udvalget for at give uddybende svar på deres spørgsmål. Derfor var sagen sat på til mandatgivning på dagens møde.

Merete Riisager ville gerne være sikker på, at kravet om overholdelse af europæiske værdier ikke ville blive en del af aftalen. Hvor sikker var ministeren på det? Og spiller de europæiske værdier overhovedet en rolle i aftalen, eller er de skrevet helt ud? Hun ønskede også at høre ministerens svar på, hvad der har afstedkommet behovet for at afgrænse europæiske politiske partier som juridiske enheder. Og kunne ministeren også sige et par ord om minimumskrav til internt partidemokrati?

Jakob Ellemann-Jensen takkede for det dækkende svar og meddelte Venstres opbakning til mandatet. Han udtrykte dog en vis bekymring over, at regeringen ikke havde været krystalklar fra starten i sin holdning til bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt danske partier eller danske partiers europæiske søsterpartier skal kunne idømmes bøder. Det var klart, understregede han, at hvis der havde været tale om mere tekniske spørgsmål, havde det været en anden sag.

Nikolaj Villumsen var glad for at konstatere den positive udvikling, men spurgte samtidig ministeren, hvad regeringen vil gøre, hvis den positive udvikling ikke fortsætter. For Enhedslisten er det afgørende, at regeringen stemmer imod og sikrer, at der ikke kan tildeles bøder til politiske partier på grundlag af holdninger, men udelukkende hvis der er tale om rod i regnskaberne eller lignende.

Hvad angår Europa-Parlamentets ændringsforslag 10 om folkeafstemninger, kvitterede Nikolaj Villumsen også her for den gode udvikling, og han var tilfreds med, at den danske regering ikke som den eneste er imod. Han ville dog gerne høre ministerens holdning til ændringsforslag 23, hvori der står, at en valgt repræsentant kun kan være en del af et enkelt europæisk parti, og at det skal være det samme som repræsentantens nationale parti. En sådan bestemmelse vil kunne komme til at ramme løsgængere, og Nikolaj Vil-

lumsen mente, det var vigtigt ikke at stramme tøjlerne om folkevalgte mere end højst nødvendigt.

Europaministeren svarede Merete Riisager på spørgsmålet om de europæiske værdier, at kravet om, at partier skal overholde EU's grundlæggende værdier, ikke er nyt, og at de skal overholdes i al almindelighed, for at et parti kan modtage støtte. Der er altså tale om grundlæggende værdier, som kendetegner en moderne retsstat, og som medlemsstaterne indgik aftale om i forbindelse med Lissabontraktaten. Man kan altid diskutere, om det er rimeligt at stille krav om respekt for disse værdier som betingelse for at kunne modtage støtte fra EU-budgettet, men det er en anden diskussion. Ministeren tilføjede, at regeringen naturligvis vil arbejde for at hindre, at disse krav kan bruges som et politisk instrument, men at det med danske øjne er relevant med et regelsæt, der gør det muligt at idømme bøder for snyd og brud på almindelig regnskabspraksis.

Om den juridiske status sagde ministeren henvendt til Merete Riisager, at den primært er af symbolsk karakter og har til formål at sikre synlighed og anerkendelse af de europæiske politiske partier og fonde på tværs af EU's medlemsstater. Partier vil blive reguleret af forordningen, og partier, der ikke falder ind under forordningen, vil høre under den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor partiet eller fonden har hjemme.

Ministeren henlede Jakob Ellemann-Jensens opmærksomhed på, at han ikke mente, han havde udtrykt sig tvetydigt om, hvorvidt udtalelser fra et Venstremedlem skulle kunne give problemer på europæisk plan, men at der var tale om et vigtigt punkt, som ministeren håbede var blevet præciseret i en grad, så der ikke var nogen tvivl. Ministeren bemærkede, at der var grund til at hæfte sig ved, at Danmark meget aktivt havde fremført den danske holdning over for Kommissionen og i de øvrige drøftelser.

Ministeren bekræftede Nikolaj Villumsen i, at regeringen i tråd med mandatet vil stemme imod, hvis ændringsforslag 10 kommer til afstemning.

Nikolaj Villumsen fandt det afgørende for Enhedslisten at vide, hvad regeringen har tænkt sig at gøre ved den samlede pakke. Det er positivt, hvis regeringen vil stemme imod ændringsforslag 10, så EU ikke kan blande sig i folkeafstemninger, men han var bekymret for, at Europa-Parlamentet alligevel hen ad vejen ville blive tildelt muligheden for at gøre uddele bøder på baggrund af holdninger – ville regeringen så stemme imod det samlede forslag? Han gentog sit spørgsmål om ændringsforslag 23.

Merete Riisager meddelte, at hun på vegne af Liberal Alliance ikke ville give sin støtte til mandatet, idet hun så initiativet som en unødigt måde at presse og motivere grupperne i Europa-Parlamentet til at fungere som partier på.

Europaministeren understregede over for Nikolaj Villumsen, at man fra dansk side mener, at forslaget bevæger sig i den rigtige retning, og at udvalget havde givet et klart mandat for, hvad der skal arbejdes hen i mod. Det vil regeringen naturligvis respektere i de videre forhandlinger.

Hvad angår ændringsforslag 23, sagde ministeren, at Europa-Parlamentet har fremlagt mange ændringsforslag i forbindelse med behandlingen af sagen, og at de stikker i flere forskellige retninger. Det var ministerens opfattelse, at ændringsforslag 23 tog sigte på at forhindre, at man kan være medlem af et parti og ved årets udgang oprette et nyt parti, for derved at modtage dobbeltstøtte. Ministeren tilsluttede sig, at misbrug skal bekæmpes, men at det samtidig ikke skal gøres på en måde, som forhindrer parlamentarikere i at skifte parti eller blive løsgængere. Det var altså et spørgsmål om at finde en balance, hvilket ministeren mente Nikolaj Villumsen også måtte være enig i. Ministeren var glad for, at sidstnævnte bragte spørgsmålet op, og foreslog, at han løbende kunne orientere udvalget om udviklingen.

Nikolaj Villumsen var enig i, at der ikke skal finde misbrug og snyd sted, og anerkendte, at det gik i den rigtige retning. Dog kunne Enhedslisten frygte, at det vil bevæge sig i den forkerte retning og kunne derfor ikke støtte mandatet.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance og Enhedslisten ytrede sig imod det. Der ville blive indhentet tilkendegivelser fra Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti.

8. Eventuelt

Europaministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Siden sidst

Europaministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 2. Samråd med justitsministeren vedr. samrådsspørgsmål A om Europol

KOM (2013) 0173 – samrådsspørgsmål A

KOM (2013) 0173 – svar på spørgsmål 1

EU-note (12) – E 41 (EU-note om Storbritanniens beslutning om retsforbehold)

EU-note (12) – E 25 (EU-note om EU-forslag sender Danmark ud af Europol)

Samrådsspørgsmål A:

Stillet af Eva Kjer Hansen (V)

”Ministeren bedes redegøre for de konsekvenser, det vil have for Danmark, at Danmark ikke kan deltage i vedtagelsen af forslag til forordningen for Europol (KOM (2013) 0173) og ikke vil være omfattet af denne forordning. Ministeren bedes også redegøre for, hvilke muligheder der vil være for, at Danmark fortsat kan være med i Europol.”

Formanden beklagede indledningsvis, at der var gået over to måneder fra spørgsmålet blev stillet, til samrådet fandt sted, på trods af at ministeren i den forløbne tid havde forelagt et rådsmøde i udvalget. Det mente formanden ikke var tilfredsstillende for udvalgsarbejdet, og hun opfordrede regeringen til fremover at imødekomme samrådsforespørgsler hurtigere.

Justitsministeren: Jeg noterer mig påtalen og opfordringen, som vi selvfølgelig vil efterleve. Dagens emner har vi vendt et par gange tidligere, men ikke desto mindre er spørgsmålet stadig aktuelt, og jeg håber, jeg kan bidrage med de ting, formanden har ønsket. Vi skal i dag tale om den betydning, som det forslag til en forordning for Europol, som Kommissionen har fremlagt her i foråret, har for Danmark. Forslaget indeholder en retlig ramme for et nyt Europol, som skal erstatte det nuværende Europol og det nuværende europæiske politiakademi, Cepol. Jeg fortalte også om forslaget i forbindelse med min forelæggelse af det seneste rådsmøde for retlige og indre anliggender her i udvalget, og jeg vil derfor ikke komme nærmere ind på forslagens detaljer, men i stedet fokusere på konsekvenserne og mulighederne for dansk medlemskab af Europol, som udvalget konkret har spurgt til.

Om forslagens indhold skal jeg blot overordnet sige, at Kommission har lagt op til, at Europol skal styrkes som europæisk retshåndhævelsesagentur, så agenturet mere effektivt kan hjælpe medlemslandene med at bekæmpe den grove internationale kriminalitet og terrorisme. Et andet af forslagens hovedformål er at styrke den parlamentariske kontrol med Europol, som det er foreskrevet i Lissabontraktaten.

Forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Det betyder som bekendt, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen af forordningsforslaget, og at vi heller ikke vil være bundet af forordningen. Som jeg også redegjorde for her i udvalget, sidst vi talte om sagen, er det rege-

ringens opfattelse, at forslaget og retsforbeholdet har den konsekvens, at Danmark står til at forlade Europol, når den nye forordning træder i kraft.

Jeg sagde det i forbindelse med min forelæggelse af rådsmødet for et par uger siden, men jeg er nødt til at understrege det igen. Det er dybt beklageligt, at retsforbeholdet sætter Danmark i denne situation. For der hersker ingen tvivl om, at Danmark har stor gavn af at være en del af Europol-samarbejdet. Den organiserede kriminalitet kender ingen grænser, og den er i de senere år blevet stadig mere dynamisk og kompleks. Når vi skal bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet, er det helt afgørende med et tæt, internationalt samarbejde, og her har Europol vist sig som et endog meget vigtigt samarbejdsforum for dansk politi. Politiet bruger bl.a. Europols analyser af kriminalitetsmønstre i det strategiske politiarbejde, når de skal prioritere og udpege særlige fokusområder for politiindsatsen i Danmark. De generelle tendenser i kriminalitetsudviklingen i Europa har jo også betydning i Danmark. Og så er Europol også den centrale ramme for det operative politisamarbejde, der foregår mellem dansk politi og politimyndigheder i de andre europæiske lande og i et vist omfang også med resten af verden.

Lad mig nævne nogle eksempler på, hvad det helt konkret vil betyde for dansk politi, hvis Danmark ikke er med i Europol. For det første vil politiet ikke have adgang til at søge i Europols informationssystem. Her lagrer politiet fra alle EU's medlemslande politimæssigt relevante oplysninger inden for Europols mandat. Politiet bruger dagligt Europols informationssystem til at søge oplysninger om mistænkte personer, f.eks. når de efterforsker indbrud og anden berigelseskriminalitet begået af omrejsende kriminelle grupper. Bare i 2012 foretog Danmark mere end 90.000 søgninger i Europols informationssystem.

Danmark vil heller ikke kunne bruge Europols kommunikationsværktøj, SIENA, som EU-landenes politimyndigheder i stadigt større omfang bruger som en nem og effektiv vej til at udveksle oplysninger i grænseoverskridende sager. Udtrædelsen af Europol vil også betyde, at vi må lukke det danske forbindelseskontor i Europol og den danske Europolenhed i Rigspolitiet, der i dag står for en stor del af dansk politis informationsudveksling i det internationale samarbejde. Det er Rigspolitiets vurdering, at disse forhold i høj grad vil vanskeliggøre dansk politis internationale operative informationsudveksling og samarbejde.

For det andet vil Danmark ikke længere kunne modtage analyserapporter fra Europol, som beskriver forbindelser mellem målpersoner i medlemslandene, og som politiet bruger i konkrete sager. Politiet vil heller ikke modtage Europols strategiske analyser af kriminalitetsmønstre, der som nævnt bruges i forbindelse med prioritering af politiindsatsen i Danmark. Og Danmark vil ikke som i dag kunne opnå operationel støtte, hvor Europol stiller sin særlige ekspertise til rådighed for dansk politi. Ligeledes vil Danmark være udelukket fra at deltage, når Europol holder ekspertmøder om bekæmpelse af særlige kriminalitetstyper. Og endelig vil Danmark også miste indflydelse på hvilke kriminalitetsområder, der prioriteres i Europols arbejde. Samlet set vil det at stå uden for Europolsamarbejdet betyde, at det bliver vanskeligere for Danmark at bekæmpe alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

Som justitsminister har jeg derfor også meget svært ved at forestille mig en situation, hvor Danmark ikke er med i Europol. Det er derfor regeringens klare holdning, at der må og skal findes en løsning, så Danmark også fremover kan være med i Europol. Og som vi drøftede det sidst, kan det ske på to måder:

Vi kan vælge at omdanne retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Det vil kræve en folkeafstemning om retsforbeholdet. Det er som bekendt regeringens opfattelse, at retsforbeholdet er skadeligt for Danmarks interesser. Derfor ønsker vi at erstatte det med en tilvalgsordning, som det også fremgår af regeringsgrundlaget. Med en tilvalgsordning vil Danmark selv kunne vælge, hvornår vi vil være med i ny EU-lovgivning, og vi vil derfor kunne vælge at deltage i et nyt retsgrundlag for Europol.

Alternativt kan Danmark søge om at blive tilknyttet det nye Europol på mellemstatsligt grundlag ved en parallelaftale. Jeg vil kort skitsere, hvad det går ud på. Der er imidlertid en række problematiske forhold ved parallelaftaler, som gør, at parallelaftaler ikke i almindelighed er svaret på de udfordringer, som retsforbeholdet stiller Danmark over for. Disse ulemper gør sig også gældende i forhold til det nye forslag for Europol.

Parallelaftaler indgås i sagens natur først, når den omhandlede retsakt er færdigforhandlet. Dermed bliver det take it or leave it for Danmark. Vi kan ikke stemme om retsakten, og vi har heller ikke reel indflydelse på, hvordan retsakten kommer til at se ud. For det andet forudsætter en parallelaftale, at Kommissionen og de øvrige lande er indstillet på at indgå en aftale med Danmark, og det er desværre ikke altid tilfældet. Hvis der skal indledes forhandlinger om en parallelaftale, kræver det, at Kommissionen stiller et formelt forslag om det. Rådet skal herefter give Kommissionen mandat til at føre forhandlinger med Danmark. Kommissionen er ikke forpligtet til at stille sådan et forslag, og Rådet er ikke forpligtet til at give Kommissionen et mandat.

De hidtidige erfaringer viser, at Danmark ikke på forhånd kan forvente, at vi kan få en parallelaftale, når vi ønsker det. Danmark har seks gange bedt om en parallelaftale. Fire gange har vi fået ja, og to gange er vi blevet afvist. Man må gå ud fra, at EU og de andre medlemslande kun vil indlede forhandlinger med Danmark om en parallelaftale, hvis det er i EU's og de andre medlemslandes interesse. I øvrigt har Kommissionen givet udtryk for, at EU anser parallelaftaler for at have ekstraordinær og midlertidig karakter.

Sidst, men ikke mindst viser erfaringerne, at arbejdet med at indgå en parallelaftale er både langvarigt og ressourcekrævende. Først skal indholdet af parallelaftalen mellem Danmark og EU forhandles på plads. Herefter skal aftalen godkendes, først af Europa-Parlamentet og siden i alle de EU-lande, der er med i Europol, efter hvert af disse landes nationale procedurer. Erfaringsmæssigt kan denne proces tage adskillige år. I Danmark vil vi derfor typisk først få gavn af de nye tiltag senere, end man vil i de andre EU-lande. I forhold til Europol betyder det helt konkret, at Danmark risikerer at stå uden for Europol i en længere periode, også hvis vi i sidste ende kan få en parallelaftale i hus. Så vi kan altså ikke bare få en parallelaftale, som man ellers nogen gange hører det sagt. Men det er en mulighed at søge om en.

Som sagt er forslaget først fremlagt her i foråret, og der venter nu et forhandlingsforløb forude, før det til sin tid kan vedtages endeligt. Regeringen har den helt klare holdning, at Danmark fortsat skal være med i Europol af de helt åbenlyse grunde, som jeg lige har nævnt. Men på det her stadie er det endnu for tidligt at sige, hvad den rigtige løsning vil være for Danmark.

Det vigtige her og nu er også, at vi over for de andre EU-lande sender det tydelige signal, at vi fortsat ønsker at være med. Og det var da også det, jeg tilkendegav, da jeg mødtes med mine ministerkolleger på rådsmødet i forrige uge. Her gjorde jeg det klart for de andre ministre og EU-organerne, at den danske regering stærkt beklager den situation, som vores retsforbehold nu sætter os i. Jeg fremhævede dansk politis store engagement i Europol og den helt centrale rolle, som Europol spiller for dansk politis deltagelse i internationalt politisamarbejde. Og jeg fortalte de andre ministre, at jeg som dansk justitsminister har meget svært ved at forestille mig en situation, hvor Danmark ikke er med i Europol. Så både Kommissionen og de andre EU-lande har allerede nu modtaget budskabet om, at regeringen ser Danmark som et aktivt medlem af samarbejdet i Europol – også i fremtiden.

Som jeg allerede har været inde på, vil der være to mulige veje hertil. Danmark kan fortsætte i Europol, enten ved at danskerne giver tilladelse gennem en folkeafstemning, eller ved at de andre lande lader Danmark deltage gennem en parallelaftale. På det her stadie er det endnu for tidligt at sige, hvad den rigtige løsning vil være for Danmark. Men det siger sig selv, at det er noget, som regeringen vil arbejde på at få klarlagt i den kommende tid. For i regeringen er vi ikke i tvivl om, at Danmark har en helt klar interesse i fortsat at kunne stå skulder ved skulder med de andre europæiske lande, når vi skal imødegå de stadigt stigende udfordringer fra den grove, grænseoverskridende kriminalitet.

Eva Kjer Hansen takkede for den pædagogiske gennemgang af mulighederne og spurgte, hvornår ministeren ville kunne sige noget om, hvilken af de to muligheder regeringen vil foretrække.

Merete Riisager bemærkede i forlængelse af formandens spørgsmål, at der var dømt nøl. Det er ikke noget nyt, at Danmark risikerer udtrædelse af Europol pga. retsforbeholdet, og hun ville derfor gerne vide, hvad ministeren havde gjort for at løse problemet. Hun mente, at han spillede højt spil og brugte Europol som rambuk for en afskaffelse af retsforbeholdet, hvad hun fandt dybt kritisabelt. Merete Riisager spurgte om, hvordan det fungerer i Norge – om de mangler information til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, eller om de oplever andre af de forfærdelige scenarier, ministeren havde udmålet. Når statsministeren siger, at EU i flere tempi er en realitet, kunne hun ikke forstå, hvorfor en parallelaftale skulle være et problem.

Justitsministeren svarede, at det var for tidligt at vurdere Kommissionens forslag, og hvilken af de to muligheder man vil gå efter, og derfor holder man det åbent. Ministeren bruger ventetiden på at forklare sine europæiske kolleger, hvad konsekvenserne af det nuværende forslag vil være for Danmark, og at Danmark ser sig selv som en central del af samarbejdet fremover. Han havde nævnt nogle sager som eksempel på den succes, samarbejdet er bredt anerkendt som. Den succes skal udbygges og styrkes, og der er ingen stemning for fleksible ordninger. Han afviste, at han bruger sagen som en rambuk; han orienterede bare udvalget om Danmarks interesser.

Ministeren kunne ikke besvare Merete Riisagers spørgsmål om Norges stilling i politisamarbejdet, han holdt sig til Rigspolitiets vurdering af konsekvenserne for Danmark. Og her kunne han sige, at bilaterale aftaler næppe vil være lige så effektive, som en deltagelse i Europolsamarbejdet. Spørgsmålet om bilaterale aftaler regnede han for teoretisk og efter hans mening er det svært at forestille sig, at sådan en ordning skulle blive lige så effektivt som det nuværende.

Eva Kjer Hansen spurgte ministeren om, hvad der skal afklares, inden regeringen kan tage stilling til, hvad den ønsker.

Merete Riisager mente, at de problemer, ministeren skitserede, forudsætter, at han intet foretager sig og ikke laver nogen form for aftale.

Justitsministeren svarede formanden, at Kommissionens forslag stadig kan ændre sig, og at regeringen derfor venter med at tage stilling til, hvilken af de to muligheder man vil gå efter.

Til Merete Riisagers bemærkning sagde ministeren, at han mente, det var frugtbart at afvente forslaget videre udvikling, fordi man så får en diskussion om, hvor skadeligt retsforbeholdet er.

Eva Kjer Hansen spurgte om, hvilke ændringer i forslaget kan påvirke regeringens holdning til, om man skal gå efter en parallelaftale eller en folkeafstemning.

Justitsministeren svarede, at det var vanskeligt at sige, da forslaget ikke er tæt på at være endeligt. Hvad der sker med det, er uforudsigeligt.

NOT **Eva Kjer Hansen** meddelte, at hun ville stille spørgsmålet skriftligt, og præciserede det: Hvilke justeringer i det nuværende forslag kan være afgørende for regeringens holdning?

Justitsministeren forventede, at forslaget ville udvikle sig i samme retning som hidtil, men at det var mest rimeligt at vente med detaill Diskussionen, til der foreligger et mere klart billede af det endelige forslag. Han ville selvfølgelig besvare skriftlige spørgsmål.

FO Punkt 3. Eurodac-forordningen

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0254, KOM (2008) 0825

KOM (2012) 0254 – bilag 2 (samlenotat)

KOM (2012) 0254 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

På dagsordenen for Europaudvalgets møde 31/5-13, men blev ikke omtalt

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 437, behandlet i EEU 30/11-12)

EUU alm. del (12) - bilag 65 (side 117, behandlet i EEU 17/10-12)

Justitsministeren: Andet punkt på dagsordenen er en tidlig forelæggelse af en ændring af forordningen om Eurodac-databasen til sammenligning af fingeraftryk fra asylansøgere. Den ændrede Eurodac-forordning forventes vedtaget af Rådet i denne uge. Men på grund af det danske retsforbehold deltager Danmark ikke i vedtagelsen, og vi vil heller ikke være bundet af ændringerne.

Vi har dog med vores parallelaftale fra 2006 mulighed for at tilslutte os den ændrede Eurodac-forordning inden 30 dage, efter den er endeligt vedtaget. Herefter skal ændringerne gennemføres i dansk ret. Det betyder, at vi fra dansk side nu skal tage stilling til, om vi ønsker at deltage i den ændrede Eurodac-forordning på mellemstatsligt grundlag på samme måde, som vi deltager i den gældende forordning.

Ændringen af Eurodac-forordningen indebærer som noget helt nyt, at medlemsstaternes politimyndigheder og Europol under nærmere fastsatte betingelser kan få adgang til Eurodac med henblik på bekæmpelse af terrorhandlinger og anden alvorlig kriminalitet. Der er tale om en klar udvidelse af formålet med Eurodac, som oprindeligt er oprettet med det ene formål at lette anvendelsen af Dublinforordningens regler om, hvilken EU-medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

Det er derfor Kommissionens vurdering, at de ændringer af forordningen, som vedrører adgangen til Eurodac-oplysninger for retshåndhævende myndigheder, ikke kan anses for at være omfattet af den danske parallelaftale. Danmark skal altså indlede forhandlinger om en supplerende parallelaftale om denne del af ændringsforslaget, hvis vi ønsker at gennemføre den i dansk ret.

FO Det er på den baggrund, at jeg i dag forelægger sagen med henblik på at få mandat til at meddele Kommissionen, at vi vil gennemføre ændringerne i Eurodac-forordningen i dansk ret, og til at indlede forhandlinger med Kommissionen om en supplerende aftale om adgang til Eurodac-oplysninger med henblik på retshåndhævelse.

Eurodac-forordningen har som sagt først og fremmest til formål at sikre en effektiv anvendelse af Dublinforordningen. Det sker via den centrale database til brug for sammenligninger af fingeraftryk. Dublinforordningen bygger som bekendt på princippet om, at en ansøgning om asyl kun skal behandles af en enkelt EU-medlemsstat. Hvilken medlemsstat der er ansvarlig, fastsættes på baggrund af klare og objektive kriterier. Man kan godt sige, at de to retsakter sammen udgør grundstenen i det fælles europæiske asylsystem. Og som jeg nævnte i forbindelse med min forelæggelse af Dublinforordningen for udvalget i november sidste år, har Danmark rigtig gode erfaringer med Dublinsamarbejdet.

Ændringen af Eurodac-forordningen understøtter Dublinsamarbejdets effektivitet og indebærer efter regeringens opfattelse, at vi får et endnu mere effektivt og velfungerende samarbejde, som Danmark naturligvis bør være en del af.

Hvis ikke vi tilslutter os ændringerne, vil det som udgangspunkt betyde, at den gældende parallelaftale om Dublin- og Eurodacforordningerne er opsagt. Danmark risikerer på den måde at stå i en situation, hvor vi ikke lige så effektivt som i dag kan samarbejde med de øvrige EU-medlemsstater om overførsel af asylansøgere.

Som jeg allerede kort har været inde på, er en af de væsentlige ændringer ved forslaget, at Eurodac-systemets formål udvides til også at omfatte retshåndhævelse. Særligt udpegede nationale myndigheder og Europol vil dermed fremover – under visse betingelser – kunne få adgang til oplysninger i Eurodac, hvis det er nødvendigt for at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Adgangen er dog på ingen måde et carte blanche, idet en række betingelser skal være opfyldt. Der stilles således krav om, at sammenligningen skal være nødvendig i den konkrete sag, og at der er rimelig grund til at antage, at den vil bidrage væsentligt til formålet, som det hedder. Der må altså ikke foretages systematiske sammenligninger med oplysninger i Eurodac. Desuden stilles der krav om, at hverken en forudgående sammenligning med andre fingeraftryksdatabaser eller visuminformationssystemet VIS har givet noget resultat.

Det hører også med til det samlede billede, at der indføres særlige beskyttelsesforanstaltninger, som skal være opfyldt, hvis en myndighed ønsker at sammenligne fingeraftryk med oplysninger i Eurodac med henblik på retshåndhævelse. F.eks. skal en uafhængig national kontrolmyndighed forudgående vurdere, om betingelserne for en sådan sammenligning er opfyldt.

En anden ændring, som bør nævnes, er, at der fremover kun skal ske mærkning og ikke blokering af oplysninger om personer, der er meddelt asyl. Når der sker mærkning af oplysningerne, vil den medlemsstat, som anmoder om sammenligning, blive informeret, hvis der er et såkaldt hit i Eurodac vedrørende en given person – også efter at denne er meddelt asyl. Efter den gældende Eurodac-forordning blokeres sådanne oplysninger helt. Det betyder, at den anmodende medlemsstat ikke informeres, når der er et hit vedrørende en person, som har fået asyl i en anden medlemsstat.

Hensigten med at mærke oplysningerne frem for at blokere dem er at undgå situationer, hvor en person får opholdstilladelse i flere medlemsstater. Ifølge forslaget skal fingeraftryk fra asylansøgere opbevares i Eurodac i 10 år, mens fingeraftryk fra ulovlige indvandrere skal opbevares i 18 måneder. I forhold til den gældende forordning er opbevaringsperioden for fingeraftryk fra ulovlige indvandrere altså blevet nedsat med 6 måneder. Det er ingen hemmelighed, at regeringen meget gerne havde set den 2-årige opbevaringsperiode for fingeraftryk fra ulovlige indvandrere opretholdt. Der var sådan set også enighed herom i Rådet, men Europa-Parlamentet insisterede på en 1-årig opbevaringsperiode. Det bedste opnåelige resultat var altså et kompromis på 18 måneder.

Dette må naturligvis også ses i sammenhæng med de ændringer, som Rådet er kommet igennem med. Både adgangen til Eurodac med henblik på retshåndhævelse og reglerne om mærkning af oplysninger har således været højt prioriterede spørgsmål for medlemsstaterne.

Det er som nævnt regeringens klare opfattelse, at Danmark bør deltage i alle dele af den ændrede Eurodac-forordning. Regeringen finder det særdeles nyttigt, at oplysninger i Eurodac fremover kan bruges i bekæmpelsen af terrorhandlinger og andre alvorlige former for kriminalitet. Der har været et tilsvarende ønske fra et stort antal af de andre medlemsstater.

Regeringen har støttet denne ændring, men samtidig lagt vægt på, at den skulle kombineres med strenge betingelser og databeskyttelseskrav. Og vi mener, at det er lykkedes at finde en rigtig god balance mellem hensynet til kriminalitetsbekæmpelse og hensynet til de registrerede.

Et andet element, som regeringen ser positivt på, er, at fingeraftryk fra personer, som er meddelt asyl, fremover skal mærkes frem for blokeres, som det indtil nu har været tilfældet. Konsekvensen bliver som nævnt, at medlemsstaterne fremover også informeres om hits i Eurodac vedrørende personer, der er meddelt asyl. Og det er regeringens forventning, at det vil bidrage til, at vi undgår situationer, hvor personer får opholdstilladelse i flere medlemsstater.

En gennemførelse af den ændrede Eurodac-forordning vil kræve, at vi gennemfører visse ændringer af udlændingelovens kapitel 8a. Det må således antages, at der skal skabes hjemmel til, at oplysninger fra Eurodac kan videregives til nationale myndigheder til retshåndhævelsesformål. Der vil også være behov for at ændre reglerne om Rigspoliets videregivelse af fingeraftryk til Eurodac. Det gælder bl.a. i forhold til fristen og i forhold til, hvilke oplysninger der skal videregives sammen med fingeraftrykket.

Den ændring af udlændingeloven, som er nødvendig for at gennemføre den ændrede Eurodac-forordning, er sat på regeringens lovprogram for 2013 og 2014. Det præcise tidspunkt for lovforslagets fremsættelse vil selvfølgelig afhænge af forløbet af forhandlingerne om den supplerende parallelaftale vedrørende retshåndhævende myndigheders adgang til oplysninger i Eurodac.

Lisbeth Bech Poulsen fandt forslaget brugbart i forhold til asylansøgere, der ikke kan identificeres, men hun ville gerne have ministerens svar på, hvorfor Europol mener, det er nødvendigt at have adgang til asylansøgers fingeraftryk. Så vidt hun vidste, havde Europol i en rapport fra året inden ikke kunne levere et eksempel på en situation, hvor det vil være nyttigt i forhold til potentielle terrorister. Ikke desto mindre lå netop denne argumentation til grund for anmodningen om, at Europol skal have adgang til Eurodac. Lisbeth Bech Poulsen henledte opmærksomheden på, at det i høringsvaret fra Institut for Menneskerettigheder understreges, at det skal ske på baggrund af en klar og påviselig nødvendighed, herunder proportionalitet. Hvor mener Europol, at denne proportionalitet ligger?

Merete Riisager mente, at der var brug for en generel opstramning af reglerne for asyl og for en revidering af selve asylbegrebet. Dog fandt hun, at den ændring, der er lagt op til i forslaget, er et fornuftigt middel til at bremse de personer, der shopper rundt i de europæiske asyssystemer. Liberal Alliance tilsluttede sig dermed ministerens forhandlingsoplæg.

Nikolaj Villumsen fandt det tankevækkende, at hvor der under det forudgående punkt på dagsordenen om Europol blev talt om, hvor svært det var at få en parallelaftale, virkede det her, som om der var tale om en formalitet. Han kom ind på Dansk Flygtningehjælp og Institut for Menneskerettigheds undren over, at alle asylansøgere uden nogensinde at have været tiltalt eller dømt for kriminalitet skal have deres fingeraftryk registreret – det er en stor mistænkeliggørelse af en gruppe mennesker. Af bl.a. den grund kunne Enhedslisten ikke give deres støtte til mandatet, men Nikolaj Villumsen ville gerne høre, om regeringen vil arbejde videre med de forslag, der er kommet fra Institut for Menneskerettigheder. Forslagene ligger uden for mandatet, men de går bl.a. ud på at prøve at indskrænke til tre typetilfælde og på at opstille præcise betingelser for adgang til oplysningerne, ligesom instituttet også meget positivt foreslår en selvstændig artikel om barnets tarv.

Jakob Ellemann-Jensen meddelte Venstres støtte til forhandlingsoplægget, idet partiet mener, at det udgør en god balance mellem hensynet til de registrerede og kriminalitetsbekæmpelse.

Justitsministeren sagde til Lisbeth Bech Poulsen og Nikolaj Villumsen, at det var regeringens opfattelse, at de bekymringer, der var givet udtryk for i høringsvarene i vidt omfang var blevet imødekommet i de aktuelle ændringsforslag. Deri lægges bl.a. vægt på, at de retshåndhævende myndigheders adgang til oplysninger i Eurodac skal være betinget af det nødvendige i den konkrete sag. Desuden understreges det også i artikel 20, at myndigheden skal have grund til at antage, at sammenligningen med oplysninger i Eurodac i væsentlig grad kan bidrage til formålet med at få adgang til systemet.

Af artikel 21 fremgår det, at Europol kun bør have adgang til oplysninger i Eurodac i tilfælde, hvor dette efter konkret vurdering skønnes at være nødvendigt for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Hvad angår barnets tarv, som Nikolaj Villumsen nævnte, informerede ministeren om, at der i præambelpunkt nr. 35 står, at medlemsstaterne først og fremmest bør tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af forordningen.

Ministeren sluttede af med at takke Merete Riisager og Jakob Ellemann-Jensen for opbakningen og erklærede sig enig i, at der var tale om fornuftige ændringer.

Formanden konkluderede, at ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten og Dansk Folkeparti ytrede sig imod – sidstnævnte via melding til formanden forud for mødet.

Punkt 4. Rådets direktiv om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med eksponering for ioniserende stråling (EU's strålebeskyttelsesdirektiv)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2011) 0593

KOM (2011) 0593 – bilag 2 (samlenotat)

Sundhedsministeren: Formålet med forslaget er en opdatering af lovgivningen om ioniserende stråling, dvs. røntgen- og radioaktiv stråling, i lyset af nye anbefalinger fra Den Internationale Kommission for Strålebeskyttelse i 2007. Samtidig ønsker Kommissionen en forenkling af EU's strålebeskyttelseslovgivning ved at konsolidere det generelle strålebeskyttelsesdirektiv med fire andre direktiver om henholdsvis medicinsk bestråling; om oplysning af befolkningen i tilfælde af strålingsfarer; om eksterne arbejdstagere; om højaktive strålingskilder og med en Kommissionshenstilling om beskyttelse af befolkningen mod indendørs eksponering for radon.

I forhold til de tidligere direktiver er anvendelsesområdet udvidet, så det omfatter eksponering for radon i indendørsluften i boliger, hvor maksimum referenceniveauet for boliger er sænket i forhold til den tidligere henstilling, ekstern eksponering for gammastråling fra byggematerialer, omfattende screening af byggematerialer på baggrund af et referenceniveau for årlig stråledosis herfra og endelig beskyttelse af miljøet for at sikre den langsigtede beskyttelse af menneskers sundhed. I praksis indebærer dette, at stråledoser til dyr og planter nu også skal vurderes ved fastsættelse af udslipgrænser for radioaktive stoffer.

Af andre ændringer kan nævnes, at systemet for myndighedskontrol er blevet mere fleksibelt og nu omfatter tre kontrolniveauer, hvor der skelnes mellem henholdsvis underretning, registrering og udstedelse af tilladelse, hvor det før bestod af to niveauer – indberetning og forudgående tilladelse.

For medicinsk brug af røntgen- og radioaktiv stråling udbygges og præciseres bestemmelserne i det tidligere direktiv om anvendelsen af berettigelsesprincippet; om information til patienter om sundhedsrisici og -fordele; om information om stråledoser; om diagnostiske referenceniveauer; om involvering af den medicinsk-fysiske ekspert og forebyggelse af utilsigtet medicinsk bestråling.

På beredskabsområdet præciseres bestemmelserne om et nationalt beredskabsstyringsystem med tilhørende beredskabsplaner for nukleare og radiologiske ulykker, ligesom betydningen af det internationale beredskabssamarbejde i og uden for EU på dette område styrkes, bl.a. som konsekvens af Fukushimaulykken i Japan i 2011.

Om det internationale samarbejde skal det også bemærkes, at under arbejdet med det nye strålebeskyttelsesdirektiv har der på ekspertniveau været tæt kontakt med FN's Internationale Atomenergiagentur (IAEA), således at det tekniske grundlag i direktivet er blevet harmoniseret med den tilsvarende nylig reviderede sikkerhedsstandard fra IAEA. Dette gælder f.eks. for de numeriske værdier af de såkaldte undtagelses- og frigivelses-

niveauer, der danner udgangspunktet for, hvornår myndighederne skal underrettes, og hvornår man kan hæve myndighedskontrollen. Derudover kan nævnes, at krav til den kompetente myndigheds uafhængighed og fornødne menneskelige og finansielle ressourcer, brug af inspektionsprogrammer samt åbenhed og information er blevet præciseret.

Forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Dog skal bekendtgørelser på området revideres, for så vidt angår de danske tilladelses-, kontrol- og overvågningssystemer. Danmark forventes ikke at få problemer med at leve op til direktivets bestemmelser, idet vi stort set allerede opfylder dem. Der vil dog være behov for tilpasninger og ændringer i Statens Institut for Strålebeskyttelses myndighedsarbejde. Forslaget skønnes at have en positiv virkning på beskyttelsesniveauet i Danmark og generelt i EU, da strålebeskyttelseslovgivningen på EU-niveau samles i et fuldt opdateret direktiv baseret på den seneste viden på området. Fra dansk side kan man støtte forslaget.

Tobaksvaredirektivet

Orientering

Sundhedsministeren: Jeg er her ikke for at drøfte direktivforslaget i dag, men jeg er glad for, at jeg har fået mulighed for at orientere udvalget om status for forhandlingerne om direktivet. Jeg vil også sige, at jeg er glad for det forhandlingsmandat, som Venstre og Enhedslisten bakkede op om i sidste uge. Det har betydet, at vi er kommet tilbage i forhandlingerne som en seriøs forhandlingspartner, og det tror jeg vil føre til resultater. Men selvfølgelig er ingenting givet, før vi har haft rådsmødet på fredag.

Som sagt er jeg glad for at kunne orientere om den seneste status for forhandlingerne. Det er jo en sag, der har udvalgets interesse, og som vi efterhånden har haft lejlighed til at drøfte flere gange. Så sent som i sidste uge havde jeg lejlighed til at redegøre for forhandlingssituationen i Bruxelles, så jeg vil bestræbe mig på at gøre det kort.

Direktivforslaget blev drøftet i Coreper sidste fredag, og overordnet set går drøftelserne i den rigtige retning. Jeg er fortsat optimistisk i forhold til, om vi kan opnå en generel indstilling ved rådsmødet på fredag. Som jeg orienterede om i sidste uge, er der et klart signal fra formandskabet om, at vi kan finde en løsning i forhold til de røgfri tobaksvarer, hvor vi går efter en undtagelse fra forbuddet mod kendetegnende aromaer.

Det er mere usikkert, om vi kommer igennem med vores ønske om at fjerne eller yderligere indskrænke den delegationsbeføjelse, som gør det muligt for Kommissionen at opheve undtagelsen for pipetobak, cigarer og cigarillos fra forbuddet mod kendetegnende aromaer.

Angående mærkningsreglerne er det fortsat vurderingen, at vi nærmer os en løsning, og at kravet til størrelsen på de kombinerede tekst- og billedadvarsler på cigaretter, rulleto- bak og vandpibetobak vil lande på et niveau lige under de 70 pct., som der var lagt op til inden mødet i Coreper i fredags.

Vi arbejder også fortsat på en løsning på spørgsmålet om klistermærker. Det er ikke umu- ligt, men vi vurderer, at det vil kræve en aktiv indsats helt frem til rådsmødet, hvis vi skal komme i gennem med vores synspunkt.

Der er fortsat ingen støtte til det danske ønske om, at de enkelte medlemslande skal kunne tillade salg af snus på egne markeder.

Med hensyn til mentolcigaretter er situationen også uændret i den forstand, at der ikke tegner sig en løsning, som kan imødekomme det danske ønske om et forbud mod kende- tegnende aromaer uden et samtidigt forbud mod mentolcigaretter.

Jeg vil også nævne, at formandskabet på mødet i Coreper i fredags meddelte, at man på rådsmødet vil søge at opnå flertal for et EU-forbud mod grænseoverskridende fjernsalg af tobaksvarer, herunder internetsalg. Det er en stramning i forhold til den model, som var på bordet forud for mødet i Coreper, dvs. en model hvor det enkelte land kan forbyde grænseoverskridende fjernsalg.

Danmark har i COREPER – i lighed med flere andre lande – tilkendegivet, at vi ikke støt- ter et forbud mod fjernsalg af tobaksvarer. Regeringens holdning er omtalt på s. 24 i samlenotatet af 27. maj 2013, som er oversendt i forbindelse med min forelæggelse den 7. juni. En række lande bakker op om forslaget, og det kan ikke udelukkes, at det vil bære igennem på rådsmødet.

Merete Riisager spurgte om, hvad Danmark opnår ved at være mere fleksibel, hvad snus angår. Hun bad derudover ministeren bekræfte, at Danmark indgår i – og vil blive ved med at indgå i – et blokerende mindretal mod forbuddet mod mentolcigaretter, og at forbuddet er det enkeltelement i forslaget, der vil have størst betydning for det danske tobaksmarked. Merete Riisager oplyste, at afgifterne fra salg af mentolcigaretter beløber sig til ca. 1 mia. kr.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte om, hvad Danmark indtil videre har fået ud af det re- viderede forhandlingsoplæg. Ministeren havde sagt, at det gik den rigtige vej, men på hvilke punkter? Med mentolcigaretterne går det eksempelvis den forkerte vej.

Nikolaj Villumsen opfordrede ministeren til at arbejde for at tillade salg af løs snus. Han spurgte med henvisning til en artikel i Altinget, om Tyskland deler Danmarks ønske om at tillade snus. Det konservative Europa-Parlamentsmedlem Bendt Bendtsen vil efter sigen- de arbejde for et ændringsforslag, der tillader snus i lande, der har tradition for det. Han spurgte om, hvordan ministeren vurderede den mulighed.

Formanden spurgte også til den tyske position i forhandlingerne, hvad angår snus. Hun bemærkede, at hun skriftligt har bedt om at få oversendt et skema over de enkelte landes positioner. Som svar havde hun samme dag fået en henvisning til et 92 sider langt statuspapir fra formandskabet. Det er den slags dokumenter, udvalget gerne vil have adgang til fremover, men som svar på spørgsmålet var det utilfredsstillende. Hun bad ministeren imødekomme hendes forespørgsel.

Sundhedsministeren svarede Merete Riisager, at mentolforbuddet er et af de vigtigste udeståender, og her deles det danske synspunkt om ikke at forbyde mentol primært af lande, der ikke ønsker regulering af tilsætningsstoffer overhovedet. Enkelte lande har endnu ikke udtalt sig på området, så det står stadig åbent. Jævnfør mandatet vil Danmark ikke stemme imod forslaget og dermed altså ikke deltage i et blokerende mindretal. Spørgsmålet om, hvilke økonomiske konsekvenser det vil have for Danmark at indføre et forbud mod mentolcigaretter, henviste hun til skatteministeren.

Ministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at det gik fremad på følgende punkter: de øvrige røgfri tobaksvarer, forbuddet mod kendetegnende aromaer og i spørgsmålet om klistermærker på visse kategorier af tobaksvarer, selv om det sidstnævnte ser mere usikkert ud. Også på spørgsmålet om indberetning af ingredienser er der givet indrømmelser for at få Danmark med. Det har altså klart haft betydning, at den danske position er blevet mere fleksibel.

Ministeren bekræftede Nikolaj Villumsen i, at den tyske Forbunds dag ønsker, at den tyske regering skal arbejde for at undtage den snuslignende tobak, der i dag findes på markedet, fra reguleringen af tilsætningsstoffer. Det drejer sig om nasal tobak, dvs. næsesnus, der ligesom skråtobak, dvs. tyggesnus, er tilladt at sælge i EU i dag. Tysklands problemstilling minder om den danske, idet begge lande risikerer, at et produkt, der er lovligt i henhold til det gældende direktiv, hhv. næsesnus og tyggesnus, bliver ramt af et forbud, hvis ikke røgfri tobaksvarer undtages fra forbuddet mod kendetegnende aromaer på linje med cigarer, cigarillos og pibetobak. Derfor har Tyskland støttet de danske bestræbelser. Ministeren mente, det kunne forvirre, at det tyske produkt, der tales om, er nasal – og ikke oral – tobak. Tyskland arbejder altså ikke for en legalisering af de former for snus, som har været forbudt i EU siden 1992. Ministeren oplyste, at Tyskland under uformelle drøftelser i forbindelse med de danske bestræbelser på at få alle røgfri tobaksvarer undtaget, har stillet som betingelse for støtten, at det ikke skal indebære en lempelse af det eksisterende forbud mod snus. Så vidt ministeren vidste, var den tyske holdning ikke endeligt afklaret, men det korte svar, som også var henvendt til formanden, er, at Tysklands holdning til næsesnus er parallel med Danmarks holdning til skråtobak, men ikke til situationen med den løse snus.

Til Nikolaj Villumsen sagde ministeren, at det ville være glædeligt, hvis Bendt Bendtsen kunne skaffe opbakning til et ændringsforslag i Europa-Parlamentet.

Ministeren svarede formanden, at hun kunne tilvejebringe en oversigt over de forskellige landes positioner, men at den kun ville vise et øjebliksbillede.

Formanden kvitterede for ministerens tilkendegivelse. Hun hørte det som en anerkendelse af, at svaret ikke var tilfredsstillende for udvalgets arbejde. Hun gjorde også opmærksom på, at ministeren kan justere på sine besvarelser til udvalget, efterhånden som forhandlingerne ændrer sig. Formanden insisterede på, at ministeren besvarede Merete Riisagers spørgsmål om mentolforbuddets økonomiske konsekvenser, da det er relevant for diskussionen. Hun spurgte derudover, hvorfor ministeren ikke ved mandatgivningen i sidste uge havde orienteret om Tysklands situation, når den er parallel med den danske. I stedet havde ministeren fremhævet, hvor isoleret Danmark er i forhandlingerne.

Merete Riisager havde ikke helt forstået, om der er et blokerende mindretal mod mentolforbuddet eller ej, og om Danmark i så fald er en del af det. Selv om der ikke er lagt afgørende vægt på spørgsmålet, er der dog lagt vægt, og det var for hende at se meningsløst, hvis ministeren ikke viderefører den strategi. Bendt Bendtsen havde på folkemødet på Bornholm nævnt, at der findes et blokerende mindretal på området, nævnte hun.

Jakob Ellemann-Jensen tilsluttede sig formanden og Merete Riisagers spørgsmål.

Sundhedsministeren svarede, at hendes fremstilling ved sidste møde var dækkende: Danmark står isoleret med sit ønske om at tillade løs snus. Parallellen mellem Tyskland og Danmark drejer sig om skråtobak og næsesnus, dvs. to legale produkter, der står til at blive de facto forbudt, hvis det ikke længere er muligt at tilsætte kendetegnende aromaer. Det havde hun hele tiden oplyst udvalget om, og det var en af grundene til, at hun var optimistisk på dette område. Men Danmark er stadig isoleret, hvad løs snus angår.

Ministeren svarede Merete Riisager og Jakob Ellemann-Jensen, at man stadig ikke ved, om der er et blokerende mindretal, og at det fremgår af mandatet, at Danmark ikke skal tilslutte sig sådan et, dvs. ikke forpligte sig til at stemme nej.

Merete Riisager gentog sit spørgsmål: Er Danmark ikke en del af et blokerende mindretal mod mentolforbuddet?

Sundhedsministeren svarede, at regeringen forhandler til det sidste, men det har aldrig været en del af mandatet, at Danmark skulle indgå i et blokerende mindretal på det punkt.

Sophie Løhde spurgte, om regeringen formelt eller uformelt havde givet udtryk for at være villig til at afvige fra sine synspunkter på mentolområdet. Hun havde fået divergerende oplysninger om den danske position under forhandlingerne.

Formanden spurgte uddybende om forskellen på de nævnte typer af røgfri tobaksprodukter. Hvorfor er det mere legitimt at bede om undtagelse for nogle produkter end for andre? Og hvorfor kører Tyskland på, mens Danmark holder sig tilbage?

Sundhedsministeren svarede, at kampen mod mentolforbuddet ikke var opgivet, men regeringen arbejder for den samlede pakke af prioriteter. Den juridiske forskel mellem Danmarks og Tysklands situationer er, fortalte hun formanden, at næsesnus i dag er

legalt, mens løs snus er illegalt. Det er en af grundene til, at Danmark står alene hvad løs snus angår, men ikke hvad angår skråtobak og kendetegnende aromaer, hvor andre lande har tilsvarende problemstillinger.

Merete Riisager sagde, at mentolcigaretter i dag giver 1 mia. kr. årligt i afgifter, og at hun på den baggrund mente, at regeringen forhandler med meget løs hånd, når den ikke er mere insisterende. Hun spurgte, om ministeren havde underrettet resten af regeringen om, at den indtægt muligvis forsvinder.

Camilla Hersom bad – for eventuelle tilhøreres skyld – ministeren om at forklare, hvad det betyder at være en del af et blokerende mindretal, nemlig at man stemmer nej til direktivet som sådan. Hun pointerede, at man godt kan forfægte et synspunkt uden at deltage i et blokerende mindretal.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om ministeren mente, det både var realistisk og klogt at stræbe efter en generel indstilling.

Merete Riisager var bekymret for, om ministeren tolkede videre på det afgivne mandat. Hun spurgte, om det var udtryk for en intern strid i regeringen, når den socialdemokratiske sundhedsordfører Flemming Møller Mortensen har sagt, at mentolcigaretter ikke skal forbydes. Mener ministeren også det?

Sophie Løhde gentog sit spørgsmål om, hvorvidt Danmark har tilkendegivet, at man kan afvige fra sit synspunkt på mentolområdet til gengæld for at få andre ting igennem.

Jens Joel bad formanden præcisere, hvad det indebærer at afgive mandat, og om det at lægge vægt på noget er ensbetydende med en forpligtelse til at deltage i et blokerende mindretal, eller om det forpligter regeringen til at varetage interesser, men ikke præcis hvordan det skal gøres. Han opfordrede til, at man i stedet for at insinuere mandatsvigt, siger det klart, hvis man mener, det er det, der sker. Han tilføjede, at der ikke er forskel på, hvad Flemming Møller Mortensen har sagt – at man går ind for at undtage mentol fra forbuddet – og hvad der står i mandateret, og hvad sundhedsministeren har sagt.

Formanden svarede Jens Joel, at det var ministerens opgave at besvare spørgsmål fra udvalget.

Sundhedsministeren genkendte ikke Merete Riisagers beskrivelse af forhandlingerne. Hun slog fast, at hun arbejder loyalt ud fra mandateret, og forklarede i forlængelse af Jens Joels bemærkning, at det at lægge vægt på noget ikke er lig med en fast defineret forhandlingsstrategi. Det handler om at få mest muligt igennem af det mandat, man kommer med, og man kan ikke sætte på formel, hvordan man bedst gør det.

Hun præciserede på foranledning af Camilla Hersoms spørgsmål, at det at være en del af et blokerende mindretal betyder, at man skal stemme imod direktivet, hvis ikke man får sine ønsker igennem. Og da Danmark ønsker en stærk regulering, der kan beskytte børn og unge, vil man ikke stemme imod.

Ministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at det er realistisk at nå en generel indstilling, og at det også er fornuftigt, fordi forslaget har været så længe undervejs. Der er nødt til at være fremdrift.

Hun svarede Merete Riisager, at regeringen vil have mentol undtaget fra forbuddet mod tilsætningsstoffer, og at det har været dens synspunkt hele tiden, selv om regeringen står alene med det.

Formanden bad om at få referaterne fra Rådets arbejdsgruppemøder oversendt i fortrolig form. Merete Riisager havde tidligere uden held bedt om at få adgang til dem. Det ville være den nemmeste måde for ministeren at dokumentere på, at der er blevet forhandlet loyalt ud fra mandatet.

Merete Riisager gentog sit spørgsmål om, hvorvidt ministeren var enig med den socialdemokratiske sundhedsordfører, hvortil ministeren nikkede bekræftende.

Sundhedsministeren svarede, at det er regeringen, der fører forhandlingerne, og at det ikke er praksis at oversende referaterne. Det er interne regeringspapirer, så det kunne ikke imødekommes.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3248 (økonomi og finans) den 21. juni 2013

Økonomi- og indenrigsministeren forelagde alene sager til orientering og havde ikke bemærkninger til rapporten fra Den Europæiske Investeringsbank, EIB, til Det Europæiske Råd, rapporterne om skat til Det Europæiske Råd, adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, budgettet for 2014, klimasagen og revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter, MiFID, da der på teknisk niveau er opnået enighed om sagen. Økofin ventes formelt at godkende aftalen uden drøftelse.

1. Forberedelse af DER d. 27.-28. juni 2013: Det Europæiske Semester 2013

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 4)

EUU alm. del (12) – bilag 355 (Danmarks nationale reformprogram 2013)

EU-note (12) – E 40 (EU-note af 10/6-13 om Kommissionens henstillinger til Danmark)

EU-note (12) – E 27 (notat af 11/4-13 om balanceproblemer i dansk økonomi)

EUU alm. del (12) – bilag 378 (udkast til kommenteret dagsorden) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 27-28/6-13 – bilag 1)

EUU alm. del (12) – bilag 424 (retningslinjer for konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 27-28/6-13 – bilag 4)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1104, senest behandlet 8/5-13)

a) Udtalelser og anbefalinger om medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0350, KOM (2013) 0351, KOM (2013) 0352, KOM (2013) 0353, KOM (2013) 0354, KOM (2013) 0355, KOM (2013) 0356, KOM (2013) 0359, KOM (2013) 0360, KOM (2013) 0362, KOM (2013) 0364, KOM (2013) 0365, KOM (2013) 0366, KOM (2013) 0367, KOM (2013) 0368, KOM (2013) 0369, KOM (2013) 0370, KOM (2013) 0371, KOM (2013) 0373, KOM (2013) 0374, KOM (2013) 0375, KOM (2013) 0376, KOM (2013) 0377, KOM (2013) 0378

Økonomi- og indenrigsministeren: Økofin skal opnå politisk enighed om udtalelser om landenes stabilitets- og konvergensprogrammer, de nationale reformprogrammer og de landespecifikke anbefalinger. DER skal tilslutte sig anbefalingerne på topmødet den 27.-28. juni 2013, hvorefter de formelt vedtages på Økofin den 9. juli.

Hvor der i semesterets første fase var fokus på de generelle økonomiske udfordringer for EU som helhed, er vi nået til den fase, hvor der er fokus på, hvad hvert enkelt medlemsland bør gøre. Generelt vurderer vi, at analyserne er gode, og at udkastene til anbefalinger er af høj kvalitet. Anbefalingerne har fokus på de mest presserende udfordringer og dermed også nogle af de reformer, der er vigtigst for vækst og beskæftigelse i de enkelte lande. Det gælder behovet for at konsolidere, lave strukturreformer og håndtere makroøkonomiske ubalancer i en række lande, herunder tab af konkurrenceevne og fortsatte sårbarheder i den finansielle sektor og på boligmarkedet. Anbefalingerne afspejler, hvor langt de enkelte lande er kommet med at gøre anbefalingerne fra sidste år til virkelighed.

Kommissionens udkast sikrer generelt en balance mellem et stærkt økonomisk samarbejde i EU og det nationale ejerskab. Regeringen lægger stor vægt på det økonomiske samarbejde og den nationale forpligtelse – det er os, der skal gøre reformerne til virkelighed. De lande, der har store udfordringer, får flere og mere konkrete anbefalinger, mens lande med relativt moderate udfordringer får mere generelle anbefalinger til at nå bestemte mål. Denne differentiering mellem landene giver god mening. Kommissionens udkast til udtalelse og landespecifikke anbefalinger vedrørende Danmark ligger på linje med regeringens økonomiske politik, herunder de konkrete reformer og tiltag som indgår i regeringsgrundlaget, konvergensprogrammet, det nationale reformprogram og "Vækstplan DK".

I år har vi fået tre anbefalinger. Vi er det eneste land med så få anbefalinger. Det er et positivt signal fra EU om, at Danmark er på rette spor med at virkeliggøre regeringens reformdagsorden og har gjort fremskridt i forhold til sidste års anbefalinger. Den første anbefaling handler om at fastholde fokus på at gennemføre den finanspolitiske strategi og at leve op til henstillingen. Her er Danmark på sporet, fordi vores strukturelle budgetforbedringer er på linje med henstillingens stramningskrav, og vi er på vej til at få underskuddet holdbart under 3 pct. af BNP i 2013 og frem. Den anden anbefaling handler om at forbedre arbejdsmarkedsmulighederne for personer på kanten af arbejdsmarkedet, herunder borgere med indvandrerbaggrund, langtidsledige og borgere med kort eller ingen uddannelse, og det er et væsentligt fokusområde for regeringen. Den handler også om at forbedre kvaliteten af erhvervsuddannelserne, gennemføre reformerne af folkeskolen for at øge uddannelsesniveaue og forbedre kvaliteten i forhold til de penge, vi bruger på uddannelserne. Den tredje anbefaling handler om at øge konkurrencen, særlig i servicesektoren – igen områder, som regeringen prioriterer højt, og en diskussion, vi vender tilbage til. I har sikkert noteret jer de overvejelser og debatter, som produktivitetskommissionen rejser i forlængelse af det.

Regeringen kan støtte de ventede udtalelser og landeanbefalinger.

Nikolaj Villumsen spurgte om, hvad der ligger i, at man skal fortsætte bestræbelserne på at fjerne barrierer i servicesektoren, herunder detail- og bygge-og anlægssektoren, og øge effektiviteten i leveringen af offentlige tjenester. Man skal, mente han, forhåbentlig stadig kunne stille krav i forbindelse med udbud.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at regeringen endnu ikke har taget stilling til, hvordan man kan øge servicesektorens effektivitet – det er en af grundene til, at Produktivitetskommissionen er nedsat. Tidligere analyser har dog vist, at der er rum for forbedring i den danske byggebranche.

b) Anbefaling om implementering af de generelle økonomiske-politiske retningslinjer for eurolandene

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0379

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

c) Konklusioner om Kroatien

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

2. Rådsbeslutninger vedrørende implementering af stabilitets- og vækstpagten

– Vedtagelse

KOM (2013) 0381, KOM (2013) 0382, KOM (2013) 0383, KOM (2013) 0384, KOM (2013) 0385, KOM (2013) 0386, KOM (2013) 0387, KOM (2013) 0388, KOM (2013) 0390, KOM (2013) 0391, KOM (2013) 0392, KOM (2013) 0393, KOM (2013) 0394, KOM (2013) 0395, KOM (2013) 0396

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (sammenotat side 19)

Økonomi- og indenrigsministeren: Der er lagt op til at vedtage en række beslutninger under EU's procedure for uforholdsmæssig store underskud. Det gælder fire forskellige ting. For det første at forlænge fristen for at bringe underskuddene ned under 3 pct. af BNP for en række lande, der opfylder betingelserne: Frankrig, Spanien, Portugal, Polen, Slovenien og Holland. For det andet gælder det en rådsbeslutning om manglende efterlevelse af henstillingen og et pålæg, dvs. en skærpet henstilling, til Belgien. Det drejer sig for det tredje om ophævelse af henstillinger til Italien, Letland, Litauen, Ungarn og Rumænien og for det fjerde om at igangsætte en ny procedure med en henstilling for Malta.

Lande som ikke har udsigt til at nå deres frist for at bringe det faktiske underskud under 3 pct. af BNP kan få forlænget deres frist, hvis de er i gang med at gennemføre strukturelle budgetforbedringer på linje med strammingskravet i deres henstillinger, og hvis væksten er svagere end ventet på tidspunktet for henstillingen. Det vil sige, at to ting skal være opfyldt på samme tid: en svagere underliggende vækst, og at man er på rette spor med hensyn til at virkeliggøre de tiltag, der skal til ifølge henstillingen. De reviderede henstillinger indeholder dels nye frister for at bringe underskuddet under 3 pct., dels krav om at gennemføre finanspolitiske stramninger på ½-1 pct. af BNP om året i gennemsnit. Landene får fristen forlænget med 1 år (Portugal og Holland) eller 2 år (Frankrig, Spanien, Polen og Slovenien). De lande, som skal gennemføre en uforholdsmæssig stor stramning, hvis forlængelsen er 1-årig, har i stedet fået 2 år. Økofin ventes at være enig i de foreslåede reviderede henstillinger.

Økofin ventes også at vedtage en beslutning om manglende efterlevelse af Belgiens henstilling. Underskuddet udgjorde 3,9 pct. af BNP i 2012 (selv uden udgifter til bankrekapitaliseringer), og det er således ikke bragt under 3 pct. inden fristen i 2012. Konsolideringen har været mangelfuld, især i 2010 og 2011.

Økofin ventes derfor også at vedtage et pålæg, dvs. en skærpet henstilling, til Belgien. Belgien skal korrigere sit uforholdsmæssige store underskud senest i 2013 og gennemføre en strukturel stramning på 1 pct. af BNP i 2013.

Økofin ventes også at konkludere, at Italien, Letland, Litauen, Ungarn og Rumænien har levet op til deres henstillinger. EU's tal for disse lande viser, at underskuddene er bragt ned under 3 pct. af BNP til fristen i 2012, og Kommissionens prognoser peger på, at underskuddene vil forblive under 3 pct. af BNP.

Endelig ventes Rådet at vedtage en ny henstilling til Malta, som endnu en gang rapporterer om et underskud på over 3 pct. af BNP.

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag vedrørende de pågældende landes underskudsprocedurer, men Danmark har kun stemmeret vedr. beslutninger for ikke-eurolande. Regeringen er enig i den vurdering, at stabilitets- og vækstpagtens betingelser for reviderede henstillinger, ophævelse af henstillinger samt nye henstillinger er opfyldt, og lægger samtidig stor vægt på, at de pågældende lande efterlever deres henstillinger, ligesom vi lægger vægt på at gøre det herhjemme.

De konkrete beslutninger, der lægges op til, viser, at stabilitets- og vækstpagtens fleksibilitet, hvor strammingskrav, tidsklausuler m.v. tilpasses efter det enkelte lands situation og opnåede resultater, giver rigtig god mening.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om ministeren vurderede, at Danmarks henstilling vil blive ophævet ved årsskiftet. Han ville også gerne vide, hvor mange job stabilitets- og vækstpagten, som – med rette – blev markedsført som en stor sejr under det danske formandskab, forventes at skabe på europæisk plan.

Nikolaj Villumsen glædede sig over, at Kommissionen har erkendt, at nedskæringerne ikke virker. Han undrede sig på den baggrund over, at reformerne af arbejdsmarked og pensionssystemer betragtes som en succes. Derudover fandt han det trist, at Belgien, efter at have brugt en masse penge på at redde banker, nu tvinges til at skære ned på velfærd.

Økonomi- og indenrigsministeren kunne ikke svare Jakob Ellemann-Jensen, præcis hvor mange arbejdspladser stabilitets- og vækstpagten har skabt – eller holdt hånden under, hvad der i nogle lande er lige så centralt. Den danske linje går ud på at stimulere så meget som muligt, fordi det fremmer beskæftigelsen, men samtidig holde en sikkerhedsafstand til de minus 3 pct., så den danske henstilling kan ophæves til næste år.

Ministeren svarede Nikolaj Villumsen, at Belgien selv må beslutte, hvordan de håndterer henstillingen – og om de vil bruge statsmidler til at rekapitalisere banker. I Danmark lader man ejerne betale og opretholder på den måde et vandtæt skot mellem statsfinanser og bankfinanser. Henstillingen er netop et eksempel på den førnævnte balance mellem stærkt samarbejde og nationalt ansvar.

3. Rapport fra Kommissionen/EIB til Det Europæiske Råd

– *Præsentation*

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Forlængelse af løbetider for lån til Irland og Portugal

– *Vedtagelse*

KOM (2013) 0320, KOM (2013) 0330

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 31)

EUU alm. del (10) - bilag 107 (Finansministeriets notat om
låneprogram til Irland)

Udvalgsmødereferater:

(11) side 1239 (Irland senest behandlet 13/5-11)

(11) side 1241 (Portugal senest behandlet 13/5-11)

Økonomi- og indenrigsministeren: Økofin ventes at træffe beslutning om at forlænge løbetiden for EU-27's lån til hhv. Irland og Portugal med 7 år. Irland og Portugal fik i henholdsvis 2010 og 2011 et låneprogram med finansiering fra IMF, EU-27 og eurolandene, ligesom Irland også fik bilaterale lån fra bl.a. Danmark. EU-27's andel er på 22,5 mia. euro til Irland og på 26 mia. euro til Portugal. En forlængelse af EU-27-lånenes løbetid med 7 år vil således bringe den gennemsnitlige løbetid op fra 12½ år til 19½ år. Eurolandene ventes at beslutte en tilsvarende løbetidsforlængelse for deres lån til de to lande.

Irland og Portugal er godt i gang med implementeringen af betingelserne i deres låneprogrammer. Landene er i færd med at vende tilbage til markedsfinansiering gennem udstedelser af statsobligationer, og det er vurderingen, at en forlængelse af lånenes løbetid kan fremme denne proces, og det er godt. Løbetidsforlængelsen mindsker koncentrationen af tilbagebetalinger i årene umiddelbart efter programmernes afslutning henholdsvis ved udgangen af i år og starten af næste år og vil formodentlig gøre det nemmere at tiltrække investorer til de to landes nyudstedelser af statsobligationer. Det ændrer ikke størrelsen af lånene eller omfanget af EU's sikkerhedsstillelse, men betyder alene at denne sikkerhedsstillelse vil løbe i længere tid. Beslutningen vedrører ikke IMF's lån eller de bilaterale lån til Irland fra bl.a. Danmark.

Vi støtter løbetidsforlængelsen, som afbalancerer hensynet til at hjælpe de to lande tilbage på markedet og hensynet til at få de to lande ud af låneprogrammerne.

5. Kommissionens meddelelse om tidsplan for landenes konvergens mod deres mellemfristede mål for den offentlige saldo (MTO) og operationalisering af en investeringsklausul i Stabilitets- og Vækstpagten

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Kommissionens og ECB's konvergensrapporter samt udvidelse af euroområdet med Letland

– *Vedtagelse*

KOM (2013) 0337, KOM (2013) 0341

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Økonomi- og indenrigsministeren: På anmodning fra Letland har Kommissionen og Den Europæiske Centralbank den 6. juni offentliggjort rapporter om Letlands opfyldelse af konvergenskriterierne for optagelse i euroen. Letland vurderes at opfylde alle kriterier. Kommissionen har derfor fremsat forslag om, at Letland optages i eurosamarbejdet pr. 1. januar 2014.

Alle EU-lande ventes at være enige i vurderingen af Letland og at støtte Kommissionens forslag om optagelse af Letland i euroen.

Den formelle beslutning bliver først taget på Økofin den 9. juli 2013 efter høring i Europa-Parlamentet og tilslutning fra EU's stats- og regeringschefer i forbindelse med Det Europæiske Råd den 27.-28. juni 2013. Eurolandene skal vedtage en henstilling om Letlands optagelse, før det formelt kan besluttes blandt alle 27 EU-lande i Økofin.

Regeringen støtter forslaget om optagelse af Letland i euroen.

Jakob Ellemann-Jensen ønskede Letland tillykke med den snarlige indtrædelse i eurosamarbejdet.

Nikolaj Villumsen ville gerne vide, om der stadig er en massiv udvandring fra Letland.

Økonomi- og indenrigsministeren kendte ikke Letlands udvandringstal. Hun troede dog ikke, at det er udsigten til at få indført euroen, der får folk til at udvandre.

7. Bekæmpelse af momssvig

– *Politisk enighed*

KOM (2012) 0428, KOM (2009) 0511

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 42)

Udvalgsmødereferat:

På dagsorden for EEU-mødet 8/5-13, men punktet blev taget af

Økofin-dagsordenen

EEU alm. del (12) – bilag 301 (side 903, behandlet EEU 1/3-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Bekæmpelse af momssvig bliver formodentlig et a-punkt. Det vil sige, at der ikke kommer nogen stor diskussion, da der forventes at være enighed om de foreslåede løsninger. Vi har været inde på det tidligere.

L 8. Direktiv om rammer for genopretning og afvikling af kreditinstitutter mv.

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0280

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 49)

EU-note (12) – E 31 (notat af 22/4-13 om status for bankunion)

EU-note (11) – E 37 (notat af 20/6-12 om Kommissionens forslag til direktiv om bankunion)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1091 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 8/5-13)

På dagsorden for EUU-mødet 1/3-13, men punktet udgik

EUU alm. del (11) – bilag 599 (behandlet i EUU 6/7-12, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1405, behandlet i EUU 14/6-12)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

9. (Evt.) Revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID/MiFIR)

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0656, KOM (2011) 0652

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 65)

KOM (2011) 0656 – bilag 2 (henvendelse af 28/2-13 fra Concord Danmark m.fl.)

KOM (2011) 0656 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

På dagsorden for EEU-mødet 8/5-13, men punktet udgik

EEU alm. del (12) – bilag 301 (side 897 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 1/3-13)

Økonomi- og indenrigsministeren nævnte ikke punktet i sin forelæggelse, men besvarede spørgsmålet.

Jakob Ellemann-Jensen sagde til almindelig orientering, at Venstre stadig ikke mener, at god selskabsledelse omfatter kønskvoter.

Nikolaj Villumsen spurgte om, hvordan landet ligger med hensyn til fødevarerespekulation. Er over the counter-derivaterne omfattet af positionslofter eller ej? Ministeren havde tidligere sagt, at det var ret få derivater, der blev handlet som over the counter, men så vidt Nikolaj Villumsen var orienteret, bliver der handlet for mere end 2 milliarder dollars på den måde. Han mente, at det ville blive en diskussion, når forslaget kommer til Parlamentet, og derfor ville han gerne kende regeringens holdning. Skal det være muligt at gribe ind med positionslofter for at hindre spekulation i fødevarepriser?

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at det i kompromisforslaget forholder sig sådan, at medlemsstaterne skal sikre, at de nationale kompetente myndigheder fastsætter kvantitative grænser for, hvor stor en besiddelse en person eller en virksomhed må have af et råvarederivat, dvs. positionsgrænser. Og det støtter Danmark.

Ministeren noterede sig derudover Jakob Ellemann-Jensens bemærkning om, at Venstre ikke mener, at god selskabsledelse implicerer overvejelser om andele af det underrepræsenterede køn, som det hedder.

Nikolaj Villumsen spurgte, om de nationale myndigheder kan stille højere krav til positionslofter, end EU gør.

Økonomi- og indenrigsministeren havde forstået kompromisforslaget sådan, at det er medlemsstaterne, der fastsætter positionslofterne, som dermed kan have forskellige niveauer. Hvis hun tog fejl, ville hun korrigere det.

10. (Evt.) Forslag til direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (automatisk informationsudveksling)

– *Præsentation fra Kommissionen*

KOM (2013) 0348

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 73)

Økonomi- og indenrigsministeren: Kommissionen ventes at præsentere sit forslag om ændring af direktivet om administrativt samarbejde på skatteområdet. Det er en vigtig sag, fordi det skal sikre en EU-ramme om den styrkede automatiske informationsudveksling på europæisk og globalt plan, som vi har besluttet at udvikle på de seneste møder i Økofin og DER som opfølgning på femlandeinitiativet.

Direktivet går ud på, at EU-landenes skattemyndigheder skal hjælpe hinanden med oplysninger til brug i skattesager. Det nuværende direktivs hovedregel er, at et EU-lands skattemyndigheder har pligt til at sende oplysninger til et andet EU-land, der sender en begrundet anmodning om det.

Det nuværende direktiv medfører også, at et EU-lands skattemyndigheder uden forudgående anmodning skal sende oplysninger om lønindtægter, bestyrelshonorarer, forsikringsydelse, pensioner og indtægt fra fast ejendom samt ejendomsret til fast ejendom til et andet EU-land. Det gælder, hvis indtægtsmodtageren er hjemmehørende i det andet EU-land og skattemyndighederne har oplysningerne til rådighed.

Forslaget om ændring af direktivet medfører en styrket pligt til indberetning og informationsudveksling vedrørende f.eks. udbytter og gevinst ved afståelse af aktier. Alle EU-lande skal ifølge forslaget pålægge deres banker og andre finansielle institutter at indberette til deres skattemyndigheder, hvilke indtægter de betaler eller godskrifter til personer i andre EU-lande, og hvilke aktiver personer i andre EU-lande har i de pågældende banker.

Oplysningerne skal videresendes til skattemyndighederne i de EU-lande, hvor personerne bor, og det skal ske automatisk, altså uden at disse lande anmoder om det.

Regeringen støtter en automatisk informationsudveksling, og Danmark var på det seneste Økofin med til at understrege behovet for en EU-ramme om den styrkede informationsudveksling. Derfor ser vi meget positivt på, at Kommissionen nu er kommet med et forslag. Vi forventer at kunne støtte det nye forslag, men nu går det tekniske arbejde med detaljerne i gang.

11. (Evt.) Udkast til EU's budget for 2014

– *Præsentation fra Kommissionen*

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 76)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

12. (Evt.) Rapport til Det Europæiske Råd om skattepolitiske emner og (evt.) rapport om skatteemner under Konkurrenceevnepagten

– *Tilslutning*

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 78)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

13. (Evt.) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning. Rapport til Rådet og (evt.) udkast til rådskonklusioner

– *Tilslutning*

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 80)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 425, senest behandlet i EEU 30/11-12 – ingen omtale)

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1399, behandlet i EEU 14/6-12 – ingen omtale)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

14. Policyudvikling på klima- og energiområdet – opfølgning på DER den 22. maj 2013

– *Status*

KOM (2013) 0169

Rådsmøde 3248 – bilag 1 (samlenotat side 84)

EU-note (12) – E 28 (note af 15/4-13 om klimagrønbog)

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

15. Eventuelt

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

16. Siden sidst

Økonomi- og indenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl.13.58